

Mersin

Bir Akdeniz Kenti

Dünya turizminin parlayan yıldızı Akdeniz'in kirlilikten en az etkilenen doğusunda upuzun bir sahil. Kumsalları, gizemli koyları ve ardında yükselen Toros Dağları ile Mersin.

Akdeniz uzmanı tarihçi Fernand Braudel'in yönetiminde hazırlanan "Akdeniz" adlı kapsamlı çalışmada şöyle yazıyor:

"Nedir bu Akdeniz? Bin bir şeyin hepsi birden. Bir peyzaj değil, sayısız peyzajlar. Bir deniz değil, birbirini izleyen bir çok deniz. Bir uygarlık değil, birbiri üzerine yığılmış birçok uygarlık."

Ovalarında Türkiye'nin en iyi limon ve portakal bahçelerinin bulunduğu, dağların alçak eteklerini üzüm bağlarının sardığı bu güneş kentinde yüzyıllardır Akdeniz'in kıyılarında oradan oraya göçüp duran Akdeniz insanının bu macerasını günümüzde de sürdüren Yörükler koyunları ve keçileri ile Toroslar'ın eteklerinden doruklarına doğru dolaşıp duruyorlar.

Yakıcı Akdeniz güneşinin altında kumlara uzanmış olan turistler başlarını kaldırıp baktıklarında yılın büyük bir bölümünde Toroslar'ın doruklarındaki karları görüyorlar. Araya yıl boyu bitmeyen, çeşitli sebze ve meyve bahçeleri, sonra çamların, çayırların yeşili giriyor. Denizin mavisinden dağların beyazına uzanan bir peyzaj.

Mersin ilinin merkezi, Türkiye'nin en canlı kentlerinden birisi. Akdeniz'e özgü acelesiz ritmi olan günlük yaşam burada birden hızlanıyor. Çarşı pazar günün her saatinde canlı ve telaşlı bir görünüm veriyor.

Mersin sanayi, ticaret, tarım ve turizmi birleştiren ve hızla büyüyen bir kent. Bir liman kenti aynı zamanda. Bereketli Çukurova'nın tarım ve sanayi ürünleri Mersin Limanı'ndan ihraç ediliyor. Tarımın ve sanayinin ihtiyacı olan ithal ürünler de bu limandan giriyor.

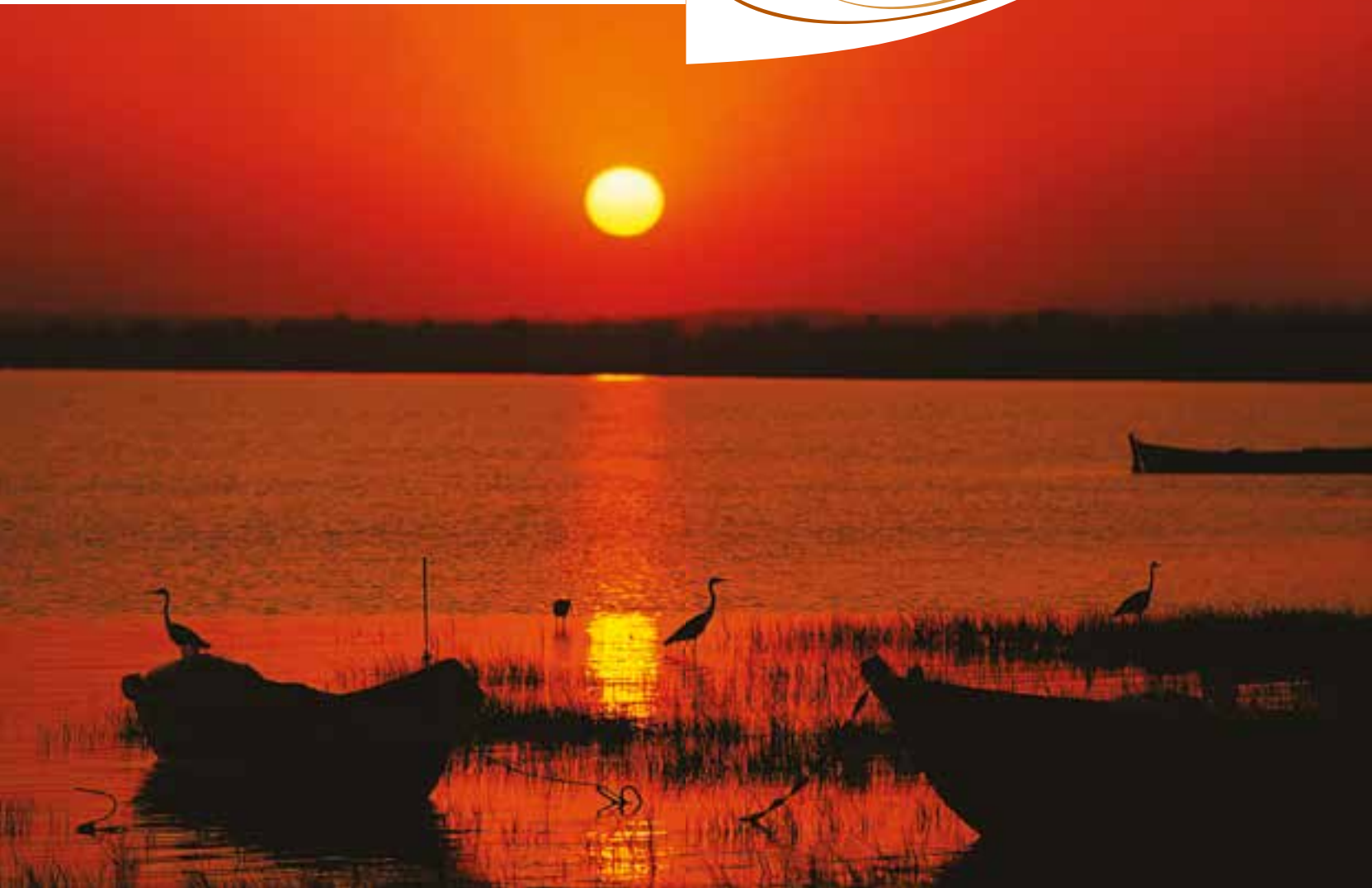

Akdeniz Tarihe Su Yolu Olarak Girdi

Akdeniz bir su yolu olarak gelişmeye elverişliydi, öyle de oldu. Ama bu elverişlilik “sütliman” bir deniz olduğu anlamına da gelmiyor. Her zaman sürprizler yapabilen bir deniz olduğu eski çağlardan beri biliniyordu.

Antik Çağ yazarı Hesiodos “İşler ve Günler” adlı eserinde kendisi gibi köylü ama denizcilik de yapan kardeşine şöyle sesleniyordu İ.Ö. VII. yüzyılda: “Kış gelip de rüzgarlar her yönden esmeye başlayınca, suları şarap rengine dönmüş denize çıkacağına toprağı işle. Tekneyi kıyıya çek, etrafını taşla çevir (...) yelkenleri dikkatle düz, dümeni ocağın bir köşesine as ve deniz mevsiminin gelmesini bekle.”

Cenovalı ünlü Amiral Andrea Doria da Akdeniz’e çok güvenmiyordu, şöyle demişti: “Akdeniz’de üç liman vardır; Kartaca, Haziran ve Temmuz.”

“Güneş Her Zaman Parlak, Deniz Her Zaman Mavi”

Mersin yılın 300 günü güneş altında. Deniz her zaman mavi ve yeryüzünün yeşili ile yarışıyor.

Başlıkta andığımız, Amiral Andrea Doria'nın sözünden esinlenerek söylersek Mersin'de üç mevsim var: İlk yaz, yaz ve yaz sonu !

Kış mı ? Kış yabancısıdır Mersin'e. Eğer Toroslar'ın yüksek yaylalarında yaşamıyorsa Mersinli uzun bir ömrü hiç kar görmeyen tamamlar.

Yıl boyunca yağışlı ve güneşsiz günlerin sayısı en çok 70 gün olur.

Bir bakalım havanın, denizin sıcaklığına ve yağmura:

Aylar	Ortalama Günlük Sıcaklık (°C)	Deniz Suyu Sıcaklığı (°C)	Yağış Miktarı (mm)	Yağışlı Günler Sayısı
Ocak	11,7	16,4	105,3	9
Şubat	12,1	15,1	70,6	7
Mart	13,8	15,8	59	10
Nisan	17,3	17,1	43,3	9
Mayıs	22,7	20,6	13,4	4
Haziran	25,3	25,3	11,1	2
Temmuz	27,4	28,4	21	1
Ağustos	28,8	29,3	3,3	1
Eylül	26,7	27,8	11,5	2
Ekim	21,8	24,8	66,4	6
Kasım	17,1	21,1	92,2	7
Aralık	13,4	17,9	149,2	12
Ortalama	19,8	21,6	53,9	70

Kilikia'dan Mersin'e

Uzun Tarihe Kısa Bir Yolculuk

Mersin'de insanın macerası çok eski çağlara uzanıyor. Akdeniz'in en sulak ve verimli topraklarından olan Çukurova, toprağı işlemeyi öğrenen insanlığın ilk yerleşim yerlerinden biriydi. Üstelik tarıma elverişli bu büyük ovanın hemen yanı başında ormanlar başlıyordu. Antik Çağdaki adı Kilikia olan bölgede ilk insan yerleşimi İ.Ö. 7000'de Prehistorik Çağda, Yumuktepe'de oluşmuştur.

Henüz Yunanistan, Ege Adaları ve Avrupa kıtasında bilinmezken; İ.Ö. 3000 yıllarından başlayarak, bakırın ergimesi sırasında kalay katarak sert ve dayanıklı bir alaşım olan bronzu elde eden yöre insanı tarım araçları ve kullanım eşyaları ve silah yapmayı biliyorlardı. Yeni bir çağı başlatan bronz alaşımı tarımdan küçük sanayiye geçiş sürecini başlattı. Bu da toplumsal örgütlenmeyi değiştirdi. Kentleşme, kapalı tarım ekonomisinden çıkış ve bölgeler arası ticaret başlıyordu artık.

Eski Kilikia Bölgesi'ni kapsayan Mersin ili, bu uzun tarihin ve farklı kültürlerin izlerini taşıyor.

Cambazlı
Kilise,
Sitişke

Mersin Kent Merkezi

Batısı Türkiye'nin ve Akdeniz'in en parlak turizm merkezi Antalya; doğusu tarım ve sanayi yöresi Adana, ilin güneyi boydan boya Akdeniz, kuzeyi ise Anadolu anakarasından Toros Sıradağları ile ayrılıyor.

Akdeniz'in büyük limanlarından birisi. Bir deniz ticaret merkezi. Tarihin çok eski dönemlerinde olduğu gibi...

Mersin

Zephyrium

Mersin'in ilk kentsel yerleşimi olarak kabul edilen kente ait çok az bulgu var. Kültür Merkezi binası ve belediye binası arasında kalan bölge Antik Zephyrium Kenti olarak lokalize edilmektedir. Müzede sergilenen Kuros heykel Kültür Merkezi bahçesi kazısında çıkmıştır. Yumuktepe Höyükte yapılan arkeolojik çalışmalar hem Mersin, Kilikia hem de uygarlık tarihini aydınlatmaya devam etmektedir.

Çok eski tarihsel dönemde önemli bir kent olan Mersin bu özelliğini yitirmiş, 1800'lü yılların ortalarına doğru yeniden kentleşme başlamış.

Bu dönemde yeniden bir liman kenti olan Mersin bereketli Çukurova'nın ve karayolu ile bağlı olduğu İç Anadolu'nun tarım ürünlerinin Avrupa'ya ihraç edildiği kent olarak önem kazanmıştır.

Bir çok Avrupa ülkesinin konsoloslukları açılmış, ticari firmalar temsilcilikler açmışlar. Bu dönemde bir yandan Osmanlı eserleri yükselirken öte yandan Katolik ve Ortodoks inançlarının kiliseleri kurulmuş. Günümüzde de ayakta olan bu ibadet yerlerinin çoğunun cemaatleri de var.

Günümüzde modern bir Akdeniz kenti. Geniş bulvarları, yeşil dokusu ile bir sahil kenti.

Rölyef,
Çanakçı
Kaya
mezarları,
Erdemli
Karlıdivane

Seramik
eserler,
Mersin Müzesi

Soloi - Pompeiopolis

Mezitli ilçesi 'nde bulunan çevresi çağdaş yapılarla çevrili Pompeiopolis heyecan verici bir ören yeri. 20 katlı blok apartmanların arasında etkileyici bir görünümü var. Sütunlu yol kentin zenginliğini ve mimari başarısını göstermeye yetiyor. Kentin denize doğru inen 450 m. uzunluğunda 10 m. genişliğindeki caddesinin 2. veya 3. yy.da yapıldığı düşünülüyor. Caddeyi süsleyen 200 sütundan 44'üne ulaşılabilir. Önemli bir roma kenti olan Soloi 'de kazılar devam ediyor ve antik kent biraz daha aydınlanıyor.

Sütunlu Caddenin güney ucunda yapılan restorasyon çalışmaları ören yerine ayrı bir zenginlik katmaktadır.

Burada önce Soloi kenti vardı. Adı güneş anlamına gelen Soloi bir liman kentiydi. Kıbrıs ve Mısır ile yapılan ticaretle zenginleşmiş felsefe ve bilimde ilerlemişti.

Kilikia'ya ordusuyla gelen Romalı General Pompeius bölgedeki korsan egemenliğine son verdi.

Kenti yeniden imar etti ve kendi adını verdi. Soloi artık Pompeiopolis'di. Kent Bizans Dönemi'nde de önemini korudu, Piskoposluk merkeziydi.

527 yılında büyük bir deprem, kenti yerle bir etti.

Soloi -
Pompeopolis

Mersin Mutfağı

Doğanın ve Kültürün Zenginliği

Mersin, Akdeniz'in verdiği balık ve diğer deniz ürünleri ile ovoidan dağlara doğru değişken bir iklimin çeşitlenen tarım ürünlerine sahip. Bu zengin fauna ve flora ortaya büyük bir mutfak çıkarıyor.

Akdeniz'in bütün kıyıları gibi tarih boyunca insanların sürekli hareket ettiği, deniz ticareti yolu ile farklı bölgelere gidip gelen gemilerin, insanların taşıdıkları kültürel çeşitlilik de bu özelliğe eklendiğinde zengin bir mutfak yapısını oluşturuyor. Bu mutfak deniz sahilinden Torosların yükseklerine doğru yayılan yerleşimlerde de farklılıklar gösteriyor.

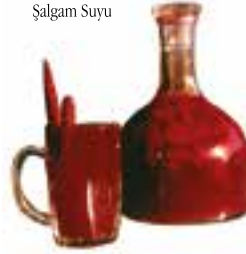
Mersin ve çevresinde yerel mutfağın ürünleri bulunabiliyor. Kebap çeşitleri mutfağın temelini oluşturuyor.

En yaygın olanı, kebabçıların yanında neredeyse her sokak başında bulunan "Tantuni". Küçük parçalara ayrılmış biftecten yapılıyor.

Deniz ürünlerine gelince "Jumbo" denilen iri karidesler, doğu Akdeniz'in en beğenilen balığı lahos (lagos), çipura, kalamar, akya, şekina, ahtapot, subye diye sıralanıyor.

Tatlı çeşidi de zengin. En özgün tatlı havuçtan yapılan cezerye, her yerde bulunuyor. Kadayıfın salamura yapılmamış taze peynirli olanı diye tarif edebileceğimiz künefe ve özel kreması ile kerebiç de çok ünlü.

Şalgam Suyu

Deniz ürünleri

Cezerye

Kaya Kuruğu turşusu

Kurutulmuş sebzeler

Tantuni

Kerebiç

Şelale Tatlısı

Künefe

Portakal Tatlısı

Mersin'in Doğusu

Peygamberler Kenti Tarsus

Mersin'in Adana ile komşu ilçesi olan Tarsus, uzun ve zengin tarihi ile hem geçmişte hem de günümüzde hep çok renkli bir yaşama sahip olmuştur.

Tarihte bir liman kenti olan Tarsus, Berdan Çayı (Antik Çağ'da Kydnos) ile sulanan verimli bir ova üzerinde kurulmuştur. Tarsus Çayı o zamanlar kentin içinden geçmekte ve sularını Rhegma Lagünü'ne boşaltmaktaydı.

Günümüzde 10 km. kadar uzakta olan Akdeniz'in Tarsus'la bağlantısı, lagününün kanalları ile sağlanıyordu.

Ulu Cami
ve Saat Kulesi,
Tarsus

Antonius - Kleopatra Aşkının Tanığı

Antik şehir kapısı Tarsus'un Mersin girişindeki geniş bulvar üzerinde ve Mısır'ın ünlü kraliçesi Kleopatra'nın adını taşıyor.

Julius Ceaser'in (Sezar) İ.Ö. 44 yılında suikast sonucu öldürülmesi üzerine oluşturulan üçlü yönetimden Marcus Antonius İ.Ö. 41 yılında Anadolu'ya geçti.

Mısır tahtında oturan Kleopatra ile anlaşmak için Tarsus'da buluştu. Daha sonra evlenecek olduğu kraliçeye Dağlık Kilikia'nın büyük bölümünü armağan etti. Strabon, gemi yapımı için uygun sedir ormanları olan yerlerin verildiğini yazıyor.

Antonius'un Kleopatra'yı karşıladığı kapı olduğuna inanıldığından antik kapı bu adla anılıyor.

Bizans Dönemi'nde yapılan kent surlarının Dağ Kapısı, Adana Kapısı, Deniz Kapısı bulunuyordu.

Dünya tarihinde büyük etkisi olan bu buluşma, tarihçilerin de edebiyatçıların da üzerinde çok durduğu bir olaydı. Daha sonraları da bir çok sanat eserine konu olmayı sürdürdü. Antik Çağ yazarlarından Plutharkos Kleopatra'yı aşk tanrıçası Afrodit'e, Antonius'u da şarap ve zevk tanrısı Dionysos'a benzetiyordu ve bu buluşmayı iki tanrının dünyanın iyiliği için buluşması olarak niteliyordu.

Kleopatra Kapısı,
Tarsus

İlk Hristiyanlar ve Aziz Paul (Paulus)

Tarsus dünyada Hristiyanlığın ilk yayıldığı yerler arasında.

St. Paul (ya da Seul) Tarsus'ta bir Yahudi (Otto Menardius) olarak dünyaya geldi. Ailesi aynı zamanda Roma vatandaşlık hakkına sahipti. Genç yaşında eğitim için Kudüs'e gitti ve yeni yayılmaya başlayan Hristiyanlığa karşı başlayan saldırıların içinde yer aldı.

St. Paul rüyasında Hz. İsa'yı görüp etkilendiği için Hristiyanlık inancını benimsedi. Vaftiz olduktan sonra Paul adını aldı. Kendisini Hristiyanlığı yaymaya adanmış ve bu amaçla yollara düştü. Bu uzun yolculuklar, Hristiyanlık adına birinci yüzyılda yapılmış hem en uzun hem de çok etkili yolculuklardı.

İncil'de de anlatılan bu seyahatler esas olarak Akdeniz ve Ege'yi kapsıyordu ve Yunan adalarına kadar uzanıyordu. Vaazlar vererek dolaşan Paul buralarda ilk Hristiyan topluluklarını oluşturdu.

Kent merkezinde St.Paul'un evinin bulunduğu yer olarak kabul edilen avluda bulunan kuyu, St.Paul Kuyusu olarak biliniyor. Bahçede yapılan küçük bir kazı çalışmasında bazı duvarlar ortaya çıkarılmış. St.Paul'un Hristiyanlık için önemine bağlı olarak, bu kalıntıların ve kuyunun çok eskiden beri kutsal sayılması, yakın zamana kadar Tarsus'ta yaşayan Hristiyan cemaatinin inancının izleri olarak yorumlanıyor. Yer altında ortaya çıkarılan ev kalıntısı, cam bir kapakla korunuyor.

Derinliği 38 m. olan kuyunun suyu yaz - kış hiç eksilmiyor.

Eskiden Kudüs'e hacı olmak için yörenen geçen Hristiyanlar kutsal sayılan bu kuyu suyundan içmeyi ihmal etmiyorlardı.

Tarsus Evleri

Camiler, medreseler, hamamlar, türbeler gibi çok sayıda Türk - İslam eserine sahip olan Tarsus'da sivil mimari örnekleri özellikle görmeye değer. Rum ve Müslüman evlerinin bir çoğu ayakta ve aynı mahallenin içinde. Büyük kentlerin kocaman beton binalarından sonra bu evler insanın içini ısıtıyor.

Tarsus'taki geleneksel yapılar, tümüyle yöredeki yapı malzemeleri kullanılarak yörenin ustalarınca gerçekleştirilmiş.

Konutların çoğu 19. yy.a ait. Bir bölümü 20. yy. başında yapılmış. 19. yy.da tarıma dayalı olarak gelişen üretim ve ticaret, özellikle ekonomik açıdan kenti zenginleştirmiş ve geliştirmiş. Bu zenginlik Tarsus evlerine de yansımış.

Yedi Uyurlar / Eshab-ı Kehf (Mağara Arkadaşları)

Tarsus'daki Eshâb-ı Kehf Mağarası "Yedi Uyurlar" olarak farklı dinlerde benimsenen ve kutsallık atfedilen yedi inanmış gencin "uyudukları" yer olarak biliniyor. Anadolu'da Yedi Uyurlar'ın uyuduklarına inanılan başka yerler de var.

Kimdiler, neden uyudular?

Yedi Uyurlar, Türkiye'de yaygın olarak biliniyor. Ama yedi gencin yaşadıkları halk arasında farklı şekillerde öyküleştirilmiş. Dilden dile, kuşaktan kuşağa aktarılırken de değişime uğramış olması doğal. Bütün anlatımlarda ortak olan ana tema ise yedi gencin dinsel inanca uygulanan baskıya karşı duruşları. Pasifist bir direniş göstermeleri.

250 yıllarında Roma İmparatorluğu'nun "resmi dini" pagandı, çok tanrılıydı. Hristiyanlığın Roma İmparatorluğu'nda yaygınlaşması devlet yönetimince hiç de hoş görülüyordu. Hristiyan avı sürekliydi.

Hristiyanlığı benimseyen yedi genç bu baskılardan kaçmak için bir mağaraya sığındılar ve derin bir uykuya daldılar.

Yöneticiler gençlerin mağaraya sığındığını öğrenince onları diri diri gömmek için mağaranın ağzını kocaman taşlarla ördürdüler.

Eshab-ı Kehf
Camii

Uykudan Uyanınca

Mağara Arkadaşları (Yemliha, Mekselina, Mislina, Mernuş, Debernuş, Şazenuş, Kefeştatayyuş ve köpekleri Kıtmir) uyuduğu uzun zaman içinde hükümdarlar değişmiş, Roma resmi din olarak Hristiyanlığı benimsemişti.

Bu kişiler bir gün ışıkla uyandılar. Kendilerini dün uyumuş ve bu sabah uyanmış **sanıyorlardı**. Oysa 309 yıl uyumuşlardı.

İçlerinden Yemliha yiyecek almak üzere Tarsus'a doğru yola çıkar. Kente girince hemen bir fırına gider ve ekmek alır. Parayı uzatınca fırıncı şaşırır. Gencin uzattığı para geçer akçe değildir.

Yemliha'ya paraların geçmediğini söyler ve nereden bulduğunu sorar. Yemliha daha çok şaşırır, dün uyuyup bugün uyandığını düşünen genç ne olup bittiğini anlayamaz.

Hemen mağaraya dönüp durumu arkadaşlarına anlatır.

Daha sonra yediside Allah'ın kudreti ile sır olup görünmez olurlar.

Katolikler 7 Temmuz'u anma günü olarak kutluyorlar

Ortodokslara göre ise Yedi Uyurlar 4 Ağustos'da mağaraya girip yüzyıllar sonra 22 Ekim'de uyanmışlardır.

Müslümanlar için özel bir tarih olmamakla birlikte Kuran-ı Kerim'de Kehf suresinde söz konusu olay anlatılmaktadır.

Eshab-ı Kehf
Mağarası

Danyal Peygamber'in Makamı

Caminin içinde Danyal Peygamber'in mezarının bulunmasından dolayı Makam-ı Şerif Camii diye adlandırılmış.

Cami, Kubat Paşa Medresesi'nin hemen kuzeybatısında yer almaktadır.

Cami 1857 yılında yapılmış olmasına rağmen sonradan yeni bölümler eklenmiş. Kazı çalışmalarının tamamlanmasından sonra 2014 yılında tekrar ziyazete açılmıştır.

Taşkuyu Mağarası

Mersin ili, Tarsus ilçesindeki Taşkuyu Mağarası düşey, eğimli gelişmiş yarı aktif-yarı fosil mağaradır.

Mağarada, mevsimsel yağışlara bağlı olarak oluşumlar gelişmeye devam etmektedir.

Yol yapımı sırasında bulunan mağarada sarkıt, dikit, sütun, duvar damlataşı, perde (bayrak), makarna sarkıt ve aykırı (eksantrik) şeklindeki her türlü oluşum görülmeye değerdir. Özellikle aykırı oluşumlar Taşkuyu Mağarası'na özgü olağanüstü güzelliğindedir. Deniz seviyesinden 214 m yükseklikte ve bilinen toplam uzunluğu 470 m dir. Sıcaklığı 19,5 - 24 C arası nem ise %77 - 89 arasındadır.

Çamlıyayla (Namrun)

Tarsus'un yaylası olan Namrun 1991'de ilçe yapıldı ve adı da Çamlıyayla olarak değiştirildi. Yörenin en eski yaylalarındandır ve bu özelliğini sürdürüyor. İlçe yerleşiminin bulunduğu yer 1100 rakımlı, çevre 1400 metreye kadar yükseliyor. Yerli halkın yanında yaz aylarını burada geçiren çok sayıda Adana ve Tarsus'lu bulunmaktadır. Merkez nüfusu dokuz bini buluyor. Tarsus'a 60, Mersin'e 90 km. uzaklıktaki yayla yerleşiminin çevresi Toroslarının ormanlarıyla kaplı. Yerleşim tarihi çok eskilere gidiyor. Hititlerin, Asurluların bölgedeki etkinliği biliniyor. Sonraları Haçlıların, Selçukluların, Krikya Ermeni Krallığının, Karamanoğularının egemenliklerini tanıdıktan sonra Osmanlı topraklarına katılmış.

İğne Oyası

Yörenin iğne oyası el işleri geleneksel ve ünlü. Çamlıyayla'da dükkanlarda buluna bildiği gibi pazar yerinde kadınlar da satıyor. İğne oyası işçiliğinden anlıyorsanız fiyatları makul gelecektir.

Mersin'den Batıya

Uzun Bir Sahil, Kumsallar ve Deniz Mavisi

Mersin kent merkezinden batıya doğru uzun bir sahile sahip. Sırtını Toros Dağlarının yeşiline dayamış sahiller farklı özellikler gösteriyor.

Bazen dağlar denize dik iniyor, sert uçurumlar oluşturuyor. Ama sıradağlar genellikle denize paralel uzandığı için ince kumlu sahiller, denizin mavisini izleyen uzun plajlar oluşturuyor.

Önde Akdeniz mavisi, biraz arkasında muz ya da portakal ve limon bahçeleri, aralarda dağların yamaçlarından denize koşan ırmaklar, biraz yükselince ormanlar.

Kent merkezi ile birleşmiş Mezitli ile başlıyor tatil merkezleri ve Anamur'da, yani Antalya sınırında bitiyor. Bütün bu uzun sahil boyunca denizi kirletecek sanayi yok. Kent merkezinden sonra kilometrelerce meyve ve sebze bahçeleri karanın hakimi. Deniz ise balıkçı tekneleri ile yatların. Bir de Kıbrıs'a gidip gelen gemiler. Limanlar, marinalar ve sevimli balıkçı barınakları.

Bu arada koruma altındaki dev deniz kaplumbağaları Caretta Caretta'lar ile sevimli Akdeniz fokları Monacus Monacus'lar.

Ve Antik Çağ'ın Kilikia'sından kalan zengin bir tarih. Kentler, kentleri çeviren surlar, kaleler ve burçları, kiliseler ve manastırlar.

Yöreye gelen ilk Türk boylarının geleneksel yaşamlarından günümüze taşıdıkları izler.

Balıkçı Barınağı, Mersin

Kanlıdivane (Kanytelleis, Neapolis)

Erdemli İlçesi, Ayaş Mahalesinden Mersin - Silifke karayolunun 3 Km kuzeyinde asfalt bir yolla antik kente ulaşılabilir. Bu yol aslında Antik Roma yoludur.

Antik kente Kanlıdivane adının verilme nedeni Antik Çağda suçluların buradaki derin obruğa atıldıklarına ve yabani hayvanlarca parçalandıklarına inanılmasından gelmektedir.

19. yy. ortalarında Batı dünyasında bilinen hale gelen örenyeri geniş bir obruğun çevresinde oluşturulmuş Olba Krallığı'nın kutsal alanıydı. Daha sonra İ.S. 408 yılında Bizans İmparatoru II. Teodosyus, Neapolis (Yenikent) adıyla bir kent yerleşimine dönüştürdü. En parlak dönemini de bu dönemde (İ.S. 4. yy. arasında) yaşadı.

Kiliseler,
Kanlıdivane

Kanlıdivane

Elaiussa - Sebaste

Mersin-Silifke kara yolunun 50. km'sinde Ayaş mevkiindedir. Kent Geç Hellenistik Dönem'de (İ.Ö. 2.-1.yy.) kurulmuştu.

Roma ve Erken Hıristiyanlık dönemlerinde en parlak devrini yaşadı. Kentin gelişmesi ve zenginleşmesi hem doğal bir limana, hem de verimli tarım alanlarına sahip oluşundandı.

Kentin ilk yerleşme alanı deniz tarafındaki tepelik burunda olmuş ve zamanla yakın iç bölgelere yayılmış. Pompeius'un korsan tehlikesini ortadan kaldırmasıyla başlayan barış dönemi de kentin gelişmesine yardımcı oldu. Ama en önemli etken kentin İmparator Augustus Dönemi'nde Kapadokya Kralı Arkhelaos'a bağışlanması ve kralın buraya yerleşmesiydi. Arkhelaos Augustus'a şükran ve sadakatinin ifadesi olarak kentin adını Sebaste olarak değiştirdi.

Agora-Kilise,
Erdemli, Ayaş

Imbriogion (Demircili)

Anıt, Mezar

Elaiussa- Sebaste 'nin Etkileyici Nekropolü (Mezarlık)

Ören yerinin asıl şaşırtıcı yanı çok büyük bir alana yayılan mezarlığı. Limon bahçelerinin arasında kalan büyük nekropol Anadolu'nun en iyi korunmuş Roma nekropollerinden biri. Mezarlık alanı çeşitli formlardaki anıtlarla büyük bir alana yayılıyor. Ev ya da tapınak biçiminde aile

mezarları, basit ve kaideli lahitler ya da niş biçimli oyma mezarlar, chamasoria (kayaya oyulmuş lahit) biçiminde değişik formlarda çok sayıda mezar görülüyor.

Bu görkemli mezarlar zaman içinde tahrip olmuştur. Sürekli ve değişik amaçlarla kullanılmış olmaları sonucunda resim ve heykel gibi iç ve dış süslemeleri kaybolmuş. Yine de bu mezarlar kentin tarım ve ticaret ile ne kadar zenginleştiğini ortaya koymaya yetiyor.

Mermer
Lahit

Kızkalesi / Korykos Antik Kenti

Mersin'e 60, Silifke'ye 25 km uzaklıktaki Korkykos Antik Kenti, karayolu üzerinde doğu-batı yönünde uzanıyor. Kıyıya yakın dağların yamaçlarına doğru da yayılıyor. Dağ denize doğru uzanırken iki küçük koy oluşturuyor.

Kent Roma Dönemi boyunca, 500 yıla yakın bir zaman önemli Kilikia kentleri arasında yerini aldı.

Bizans Dönemi'nde de gelişmiş bir liman kenti olma özelliğini korudu. Bugün görebildiğimiz bazilikal planlı kiliseler, iki kale, liman kalıntıları Bizans Dönemi'nden.

Korykos Kalesi

Kıyadaki kale kare planlı, iç içe iki sıra surla çevrili. Dış çevre de bir sulu hendekle çevrilmiş. Bu hendeğin üzerinde açılır - kapanır bir köprü vardı ve kaleye girişi sağlıyordu. Günümüze ulaşamadı. Geç Hellenistik ve Roma Dönemlerinde kullanılan kale Türkler tarafından da kullanıldı. Elbette bir çok kez de onarım ve tadilat görmüş oldu. Kalenin günümüzdeki görünümü Ortaçağ mimarisini yansıtır.

Kızkalesi

Mersin'in simgesi haline gelen kale denizdeki kayalık üzerine kurulmuş. Kale kıydan 200 metre açıkta, denizde. Sekiz kule ile güçlendirilmiş.

Bu sayfalarda okuyacağınız anonim bir halk efsanesi ile de ünlenmiş. Korykos'un bir Yunan kolonisi olduğu düşünülüyor.

Akdeniz'de ve kıyılarında çok etkin hale gelen ve bazen kent halkının başka yerlere göçmesine neden olabilen korsanlık çevre liman kentleri gibi Korykos'u da tehdit ediyordu.

Hitabet sanatının büyük ustası olarak popüler olmuş hukuk bilgini Cicero (Çiçero) Kilikia Valisi olarak geldi. (İ.Ö.51) Cicero askeri alanda da başarı kazandı.

Korsanlarla mücadele etti. Karadaki ve denizdeki iki kale birlikte bir savuma sistemi oluşturuyordu. Tehlike belirsince iki kale arasına zincir çekiliyor ve düşman gemilerinin limana girmesine engel olunuyordu.

Mersin Müzesi tarafından yapılan kazılarda ortaya çıkan iskeletlerden bir kısmı 6. yy'a ait olmakla beraber bulunan Maria Terasa kolyesinden dolayı 20. yy'a kadar kalenin kullanılmış olduğu anlaşıyor.

Kızkalesi Efsanesi

Kralın bir kızı olmuş, kız büyüdükçe güzelliği ve iyi kalpliliği ile babasının da halkın da sevgisini kazanmış.

Bir gün oralardan geçen bir falcı kralın falına baktıktan sonra kızının da falına bakmak istemiş. Kızın elini tutunca birden eli titremeye başlamış. Kral endişe ile sormuş falcıya ne gördüğünü.

Falcı tereddüt etmiş ama kral ısrar etmiş gördüğünü söylemesi için. Falcı çaresiz söylemiş, Bu güzel ve iyi kalpli kızı bir gün bir yılan sokacak ve genç yaşta ölecektir.

Kral çok endişelenmiş. Bir çare aramış bu kötü kaderi yenecek. Kendince bulmuş da. Denizin ortasına bir kale yaptırmış ve kızını oraya yerleştirmiş. Yılanlar ulaşamayacağı için kızı bu kötü kaderden korunmuş olacaktır.

Günler gelip geçmiş ve bir gün kıza götürülen bir üzüm sepeti içine gizlenen yılan denizin ortasındaki kalede kıızı ısırp zehirini akıtmış.

Kral da halk da düşünmüşler ve fark etmişler ki kral kızı da olsa kimse kaderden kaçamıyor.

Kızkalesi günümüzde bölgenin en önemli turizm merkezlerinden. Tarihi süsleyen doğa çok şey vadediyor. Kızkalesi'nin ince kumlu uzun plajı, temiz denizi, en azından Ekim sonuna kadar rahatça denize girme olanağı sağlayan iklimi her gün biraz daha fazla turist çekiyor.

Adamkayalar ve Şeytan Deresi

Şeytan Deresi olarak adlandırılan çok derin bir kanyon. Kanyonun dibinde de Kazidere akıyor. Kanyonun bazı yerleri neredeyse 90 derecelik diklikte yükselen kayalar ürkütücü görüntüler sunuyor.

Karşımızda bir sur gibi dimdik yükselen kaya yüzeyinde insan kabartmaları etkileyici ve şaşırtıcı.

Kabartmalar İ.S. 2.yy'a tarihleniyor.

Rölyef

Adamkayalar (M.S. 2.yy)

Silifke ve Taşucu

Gelişmiş Ama Doğallığını Koruyan Bir Turizm Merkezi

Mersin'in en büyük ilçesi Silifke, Mersin il merkezi yapılıncaya kadar ilin merkezi konumundaydı.

Denizi, sahilleri, Anadolu'yu Kıbrıs'a bağlayan Taşucu Limanı, kentin tarihi dokusu, arkeolojik ve kültürel zenginliği ile Doğu Akdeniz kıyılarının en etkileyici turizm merkezleri arasında.

İlçenin eski merkezi sahilten biraz içeride, sahil şeridi ise turizmle gelişiyor. Taşucu beldesi ise her şeyi ile turizm merkezi olma yolunda hızlı adımlarla ilerliyor.

Silifke tarih boyunca hep yerleşim gördü. Toros Dağları'ndan doğup derin bir vadide 260 km'lik yolculuğun sonunda Silifke'nin ortasından geçip denize ulaşan Göksu (Kalykadnos) Irmağı tarih boyunca yörenin yaşam kaynağı oldu. Bugün de olmaya devam ediyor.

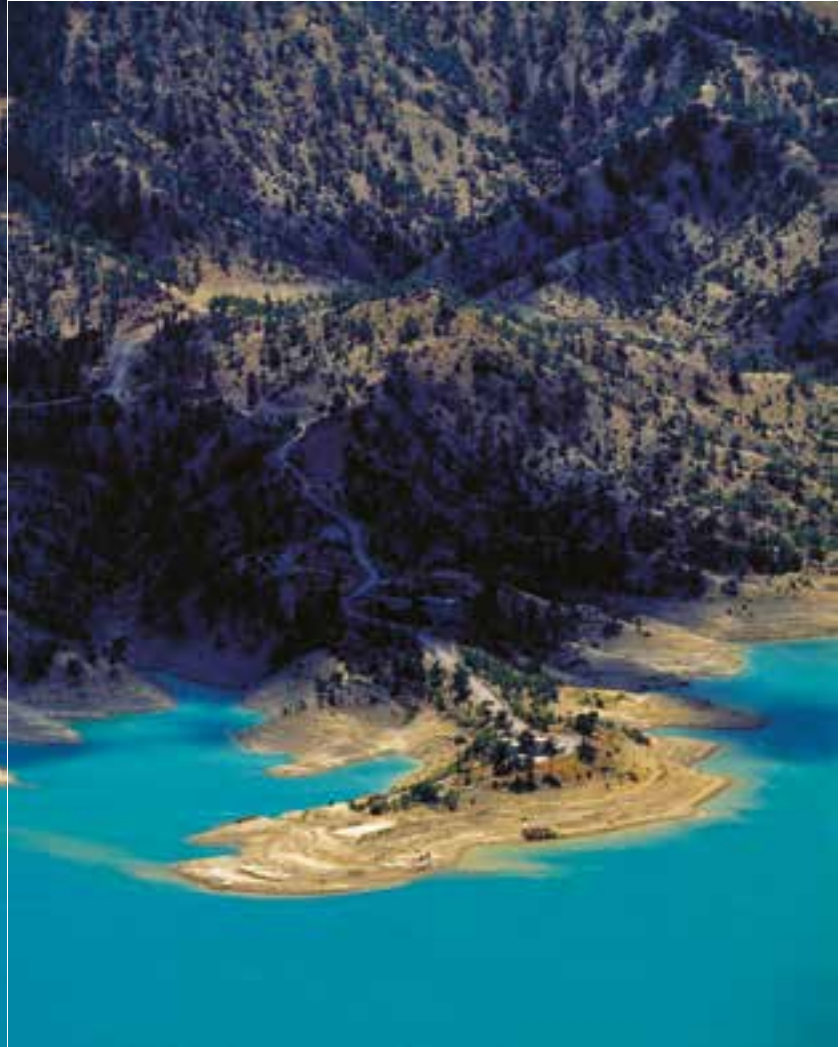

Sarısu

Silifke

Gezende Barajı

Silifke'nin İlk Yerleşimi: Seleukeia ad Kalykadnos

Göksu Irmağı'nın kıyısında yer alan antik Seleukeia'yı aynı adı taşıyan diğer kentlerden ayırt etmek için "Seleukeia Kalykadnos" olarak anılırdı. Yani Kalykadnos (Göksu) Irmağı üzerindeki Seleukeia!

Kuruluşu İ.Ö. 3. yy. başında Suriye Kralı Seleukos I. Nikator'a dayanıyor. Holmoi (Taşucu) halkı buraya taşınarak kent oluşturuldu. Yeni yerleşim yeri denizden 8 km içeride bir tepe olarak seçilmişti. Bu yerleşim stratejik bir konumdaydı.

Bu zorunlu göçün nedeninin Akdeniz kıyılarında artan korsan etkinliği ve bitmeyen yağmalar olduğu düşünülebilir. Aynı zamanda Toros Dağları'nda yaşayan kabilelerin yağmacı saldırganlığına karşı da bir üs görevi yapması düşünülmüş olmalı.

Kent en parlak dönemini Roma egemenliğinde yaşadı. 33 kentin merkezi durumundaydı.

Bizans Hristiyanlık Dönemin'de dini merkez olarak da öne çıktı. Azize Tekla'nın varlığı dolayısı ile önemli bir hac merkezi oldu. Bu önemini İ.S. 359 yılında Hristiyan dünyanın "Dinsel Danışma Meclisi" toplantısına ev sahipliği yapmış olması da gösteriyor.

Roma Tapınağı,
Silifke

Göksu
Irmağı

Silifke Halk Oyunu

Silifke halkoyunları Türkiye’de olduğu kadar uluslararası alanda da tanınıyor. Halkoyunları ekibi birçok uluslararası yarışmada ödüller kazandı.

Yörük - Türkmen kültürünü yansıtan halk dansları kadar türküleri ile de ünlü halkoyunu çok hareketli ve çok renkli. Geleneksel seyirlik oyunlarla zenginleşen halkoyunlarının yaşatılması ve geliştirilmesi için belediye ve sivil toplum kuruluşları çabalarını aralıksız sürdürüyor.

Silifke’nin yoğurdu ünlü ama sanırsız “Silifke’nin yoğurdu / Kız seni kimler doğurdu” diye başlayan türküsü daha da ünlü.

Göksu Deltası: Tarih Boyunca Yaşam Kaynağı!

Göksu Deltası Göksu Irmağı'nın taşıdığı alüvyonların oluşturduğu bir kıyı ovası. Oluşum halen devam ediyor.

Göksu'nun denize döküldüğü yerin batısında iki göl yer alıyor. Bunlardan biri denizle bağlantılı ve kum setiyle denizden ayrılan 400 hektarlık Paradeniz Lagünü. Diğeri daha çok tatlı su gölü özelliği taşıyan 1200 hektarlık Akgöl. Diğer önemli sürekli göller ise bir dolgu lagünü olan ve Akgöl ile Paradeniz arasında yer alan Kuğu Gölü, Paradeniz'in doğusundaki çok tuzlu Arapalanı Gölü.

Doğal özelliklerini büyük ölçüde koruyan kumsalların ve tuzlu steplerin büyüklüğü de 5300 hektarı buluyor.

Yaşam Kaynağı

Delta, bölge ve ülke ekonomisi için olduğu kadar yaban hayatı için de büyük önem taşıyor.

Akdeniz Bölgesi'nde doğal yapısını koruyabilmiş sulak alanlardan birisi olan Göksu Deltası, farklı habitatları iç içe barındırması nedeniyle çok sayıdaki su kuşuna üreme, beslenme, kışlama ve konaklama olanağı sağlıyor. Özellikle kış aylarında İç Anadolu Bölgesi'ndeki sulak alanların donması sonucu pek çok su kuşu kışı geçirmek için Göksu'ya geliyor.

Balıkçılığın devamlılığı açısından da yaşamsal önem taşıyan delta, balıkların yumurta döktüğü, yavru balıkların beslendiği ve korunduğu bir alan. Deltada yer alan göller ve ırmağın denize döküldüğü bölge ile yakın kıyıları yavru balıklar için barınma alanı.

Göçmen Kuşlar

Bugüne kadar bölgede 332 kuş türü tespit edilmiş. Bu rakam bugüne kadar tek bir sulak alanda gözlenmiş en yüksek sayı. Küçük karabatak, tepeli pelikan, yaz ördeği, pasbaş patka, büyük orman kartalı ve şah kartal gibi nesilleri tehlikede olan türleri barındırması nedeniyle de önem taşıyor. Ayrıca küçük balaban, gece balıkçılı, alaca balıkçıl, erguvani balıkçıl, turaç, kocagöz, bataklık kırlangıcı, akça cılıbıt, mahmuzlu kız kuşu ve küçük sumru gibi türler burada üriyorlar.

Ak balıkçıl, gri balıkçıl, sığır balıkçıl, bataklık su tavuğu ve İzmir yalıçapkını da kuluçkaya yatiyorlar. Aralarında boz kaz, fiyu, çamurcun, kaşık gaga ve sakarmeke'nin bulunduğu çok sayıda su kuşu kışlarken, göç sırasında da çok sayıda çeltikçi ve leylek alanda konaklıyor.

Aya Thekla (Hagia Theokleia)/Meryemlik

Her yıl 13 -14 Eylül tarihinde Azize Thekla anısına yapılan anma töreninde Antik Roma Yolu'ndan yürünerek kutsal alana ulaşıyor.

Azizenin mezarı birkaç basamakla inilen bir mağara içinde.

Hristiyan inancında çok önemli yeri olan bu azizenin yaşamı etkileyici.

Aya Tekla,
Meryemlik

Aya Thekla

İsa'nın havarilerinden
Mersin-Tarsuslu Aziz
Paulus (İ.S. 5 -15 / 67)
İsa'nın öğretisini yaymak
üzere çıktığı yolculukta
Antiocheia in Pisidia'da (Isparta'nın
Yalvaç ilçesi) vaazlar verirken burada barınmayınca İconium'a
(Konya) gider.

Azizin konuk edildiği evde verdiği vaazlara komşu evdeki genç bir kız da kulak kabartmaktadır. 17 yaşında ve nişanlı olan Thekla vaazlardan etkilenir ve nişanlısından ayrılır. Kızın annesi ve nişanlısı şikayetçi olurlar. Vali sorgulanmak üzere Paulus'u zindana attırır. Thekla bekçiye kandırır ve henüz yüzünü bile görmediği havarinin hüccresine girer. Önünde diz çöküp öğütlerini dinler.

Thekla'nın ailesi ve vali bu durumdan haberdar olunca Paulus dövülerek şehirden atılır. Thekla'nın da yakılmasına karar verilir.

Ateş yakılır ama o sırada başlayan şaganak yağmur ateşi söndürür. Ortalığı sel alır ve Thekla ölümden kurtulur.

Kendisine inananlarla birlikte mezarlıkta saklanan Paulus'u bulur. Saçını kesip erkek kılığına girer ve havariden ayrılmamaya karar verir.

Paulus ve Thekla Pisidia'ya giderler. Orada genç kıza aşık olan Alexandros adındaki soylu yüzünden başları gene derde girer. Bu kez Thekla yırtıcı hayvanların önüne atılacaktır. Öyle de yapılır ama aslanlar ona zarar vermedikleri gibi koruma davranışı gösterirler.

Pisidia'da yanında kaldığı yaşlı kadın konuğuna yapılan işkencelere dayanamayarak bayılır. Yaşlı kadın valinin tanıdığıdır, genç kıza bırakmak zorunda kalır. Thekla yeniden yollara düşer ve Paulus'u Derbe'de bulur. (Derbe'nin Demre olduğu görüşü yaygın.) Başından geçenleri anlatır.

Paulus'la vedalaşır ve Konya'ya geri döner. Burada kısa bir süre kalıp ayrılır ve Seleukia'ya (Silifke) gider. Bizim kısaca anlattığımız bu süre oldukça uzun bir zamandır. Thekla artık yaşlanmıştır. Yeni kentte bir mağaraya sığınır. Yöredeki insanları Hristiyanlığa davet eden konuşmalar yapar, hastaları iyileştiren mucizeler gösterir. Yörenin hekimlerinin öfkesini

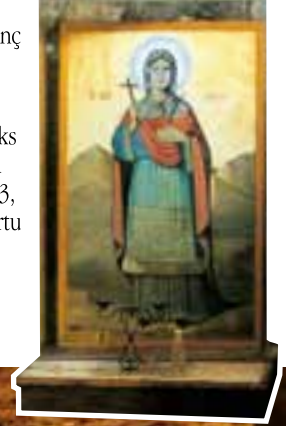
eker bu kez. Hekimler mağaraya gidip kadını öldürmek isteyince **Thekla** mağaranın bir ksesine çekilir. O sırada kayalar ayrılır ve **Thekla** geride kayaya dönüşmüş örtüsünü bırakarak kaybolur.

İsa'nın inanışını çok tanrılı dinlere karşı savunan ve şehit olan ilk kadın olarak sonraları azize ilan edilir.

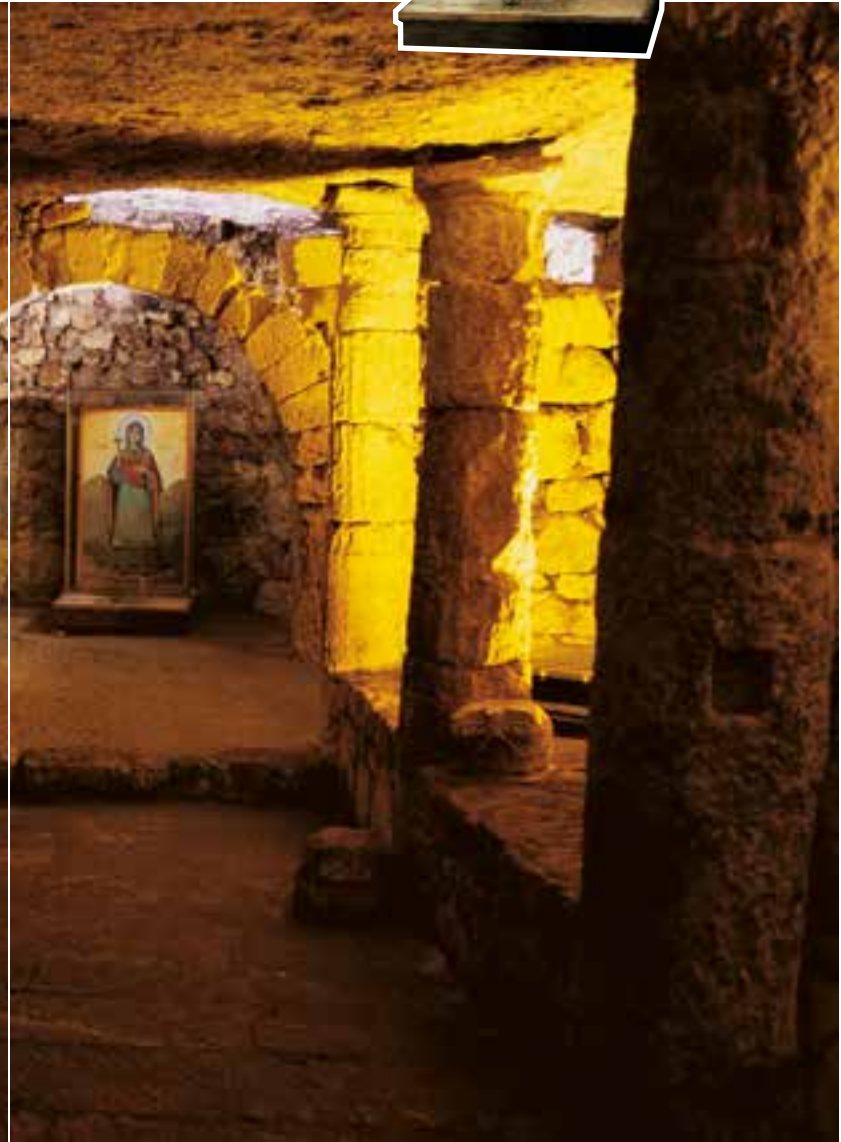
Thekla'nın kaybolduğu mağara yörede Hristiyanlığı benimseyenlerce gizli ibadet yeri haline getirilir.

312 yılında Roma İmparatoru Konstantin'in Hristiyanlara inanç özgürlüğü tanımasına kadar böylece sürer.

Hem Katolik hem de Ortodoks dünyasının azize olarak kabul ettiği **Thekla** için Katolikler 23, Ortodokslar ise 24 Eylül'de yortu yapıyorlar.

Aya Thekla,
Meryemlik

Taşucu

Silifke'nin hem tarihteki hem şimdiki limanıdır Taşucu. Zaten Silifke'nin ilk yerleşimi olan Seleukeia da Holmoi (Taşucu) halkının nakledilmesiyle olmuştur.

Ancak Holmoi'nin bu zorunlu göçten önce de önemli bir kent olduğu biliniyor.

Sahil oteller, restaurantlar, cafe-barlar ve plaj nedeniyle Taşucu, günün her saatinde canlı bir turizm merkezi. Yöreye tatile gelen turistler, çevredeki yazlık konutlarına gelenler, limandan Kıbrıs'a gidenler ve gelenlerle hareketli bir yer.

Arslan Eyce Amphora Müzesi

Liman çevresinde, Mersin feribot firmalarının bürolarının yanında güzel bir binada hoş ve ilgi çekici bir vakıf müzesi var. Arslan Eyce'nin koleksiyonunda bulunan amphora ve toprak eserlerin vakfa bağışlanması ile 1997'de kurulmuş. Ayrıca yöre halkının katkılarıyla müze koleksiyonu zenginleşmeye devam ediyor. İ.Ö. 5.yy'dan itibaren Antik Dönem'e ait amphora ve çeşitli toprak eşyaların sergilendiği müze, Akdeniz ticaretinde kullanılan amphora tipleri bakımından önemli. 400 amphoranın bulunduğu müzenin küçük bir bölümü de etnografik eserlere ayrılmış. Amphoraların en eskisi İ.Ö. 6. yy.'a, en yenisi de İ.S. 12.yy.'a tarihleniyor. Yani amphoraların 1800 yıllık bir macerasını izleyebiliyoruz.

Atatürk Caddesi Vakıf Han No: 78 (Liman Karşısı) Taşucu-
Tel: (0324 741 40 09)

Taşucu - Girne (Kıbrıs)

Taşucu'nun merkezindeki limandan Kıbrıs'ın Girne Limanı'na düzenli deniz otobüsü ve feribot seferleri yapılıyor.

Limanın karşısında büroları bulunan özel şirketlerin düzenledikleri seferlerde feribotla otomobil götürmek de mümkün. Biletler gidiş-dönüş olarak satılıyor. Sefer saatleri yaz ve kış değişiyor. Yazın daha çok sefer oluyor. Grup, öğrenci, asker ve çocuk indirimleri var.

(Kıbrıs için TC vatandaşlarından pasaport istenmiyor. Nüfus kağıdı yeterli.)

Uzuncaburç (Diocaesarea)

Arkeolojik zenginliği ile de ünlü Silifke'de bu mirasın en görkemli anıtlarından birisi Uzuncaburç.

Halen kazıların sürdüğü ören yeri Olba Krallığı'nın kutsal alanıydı. Olba Krallığı Seleukoslar'a bağlıydı.

Roma yöreye egemen olunca bu ibadet yerini Olba'dan ayırarak bağımsız bir kent haline getirdi. Diocaesarea (Tanrı İmparator Kenti) adıyla bağımsızlaşan kent hızla gelişti. 400 x 300 m. boyutlarında bir surla çevrildi. Sütunlu caddeler, Şans Tapınağı, tiyatro, spor salonu, çeşme gibi görkemli yapılarla süslendi. Kendi adının yazılı olduğu Roma parası bastı.

Uzuncaburç deniz seviyesinden 1184 m. yüksekte. Antik kentin yapıları ile günümüz beldesinin yapıları iç içe. Antik kent Uzuncaburçlularla birlikte yeni bir hayatı yaşıyor gibi.

Cennet Cehennem / Korykion-Antron

Bu dünyada cennet ve cehennem olur mu, diye sorarsanız Mersin'de olduğunu söyleriz.

Cennet - Cehennem obrukları yöredeki diğer bir çok obruk gibi Antik Dönemde kutsal bir anlam taşıyordu. Önce Antik bir kentin kalıntılarına, sonra Zeus Tapınağı'na ve çok tanrılı inanca göre kutsal sayılan bu iki obruğa ve mağaralara ulaşıyor. Yerli ve yabancı turistler yanında çevre halkı da kutsal duygularla ziyaret ediyor. Cennet Çöküğü Antik Çağ'da Korykos Mağarası olarak bilinen büyük ve derin çukurdan oluşan iki doğa harikasıdır. Cennete gitmek kolay değil. 450 basamak inilecek ve sonra tekrar bu basamaklar çıkılacak. Mersin sıcaklığında sağlığı uygun olmayanlar yukarıdan seyretmekle yetinmeli.

Cehennem

Cehennem veya Arasat olarak adlandırılan kuyu Cennet Çöküğü'nün 75 m kuzey yönünde kayalar arasında. Yan yüzeyleri içbükey olduğundan dibine iniş kolay değil. Ejderha Typhon'un geçici olarak tutsak edildiği yer, insana ürperti verici bir görünüme sahip.

Karanlıklar Tanrısı Hades ve Cehennem Köpeği Serberus

Mitolojiye göre Olymposlu tanrılar ile titanlar (devler) arasında çıkan savaşta tanrılar devleri yenerler. Baş tanrı Zeus, tutsak alınan titanların yerin derinliklerine gönderilmelerini buyurur. Ancak toprak ana Gaia, torunları olan titanların intikamını almak için bir ejder doğurur.

Typhon adlı bu ejder gövdesi kabuklarla örtülü, ağzından ateşler püskürten ve geçtiği her yeri yakıp yıkan yüz başlı bir devdir. Typhon Zeus'la amansız bir savaşa tutuşur. Uzun ve zorlu savaşın galibi Zeus, Typhon'u Sicilya Adası'nda Etna Yanardağı'na kapatmadan önce geçici olarak Cehennem Kuyusu'nda tutar.

Bu arada Typhon bir yolunu bulup yarı kadın yarı yılan olan Ekidna ile çiftleşir ve bu ilişkiden bir sürü canavar türer. Bu canavarlardan birisi de cehennem köpeği Serberus'tur. Köpek vücudu olan ama kuyruğu bir yılan olan üç köpek başındaki dişlerinden de zehir akıtan yaratık bu dünya ile öteki dünya arasındaki sınırı oluşturan Styx Irmağı'nın öteki yakasında bekçilik eder. Hades'in karanlıklar ülkesine ölümler dışında kimsenin girmesine izin vermez.

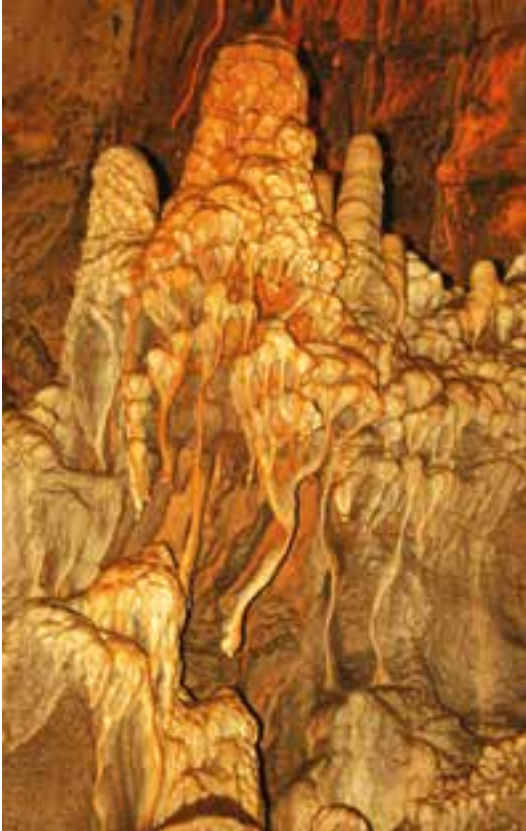
Narlıkuyu, Susanoğlu

Silifke'nin 20 km. doğusunda, Kızkalesi'ne ise 5 km. uzaklıktaki Narlıkuyu, balıkçı lokantaları ile tanınıyor.

Narlıkuyu dalma meraklılarının da ilgisini çeken yerlerden. Cehennem'de söz ettiğimiz yeraltı ırmağının denize karıştığı yer de Narlıkuyu sahili. Bu çevrede yüzerken suyun birden soğuduğu fark edilir. Ağzınıza alırsanız tuz oranının da düştüğü kolayca hissedilir. Bu değişikliği sağlayan ünlü Cehennem Obruğu'ndan gelen yer altı ırmağıdır.

Akdeniz'in suyunda tuz oranı yüksek. Denizden çıktıktan sonra duş yapılmazsa vücutta tuzu hissedersiniz. Oysa bu koyda duş yapılmasa da idare edilebiliyor.

Tuz oranı düşük denizlerin balıkları daha lezzetli olur. Soğuk ve az tuzlu su balığın etini daha diri yapar; bu da lezzeti artırır. Narlıkuyu'nun balık lokantalarının bu kadar ünlenmesinde belki bunun da katkısı vardır.

Üç Güzeller / Poimenios'un Hamamı

Denize çok yakın, birkaç metre mesafedeki taş yapı içinde İ.S. 4. yy'ın ikinci yarısından kalma sanatsal değeri çok yüksek bir mozaik korunuyor. Doğu Roma İmparatorluğu'nda yüksek bir devlet görevlisi olduğu anlaşılan Poimenios, koydaki "gizemli" tatlı su kaynağından yararlanarak bir hamam yaptırmış. Hamamın tabanına Cennet Kızları'nı (Hurileri) simgeleyen bir de mozaik yaptırmış.

Üç Güzeller Mozaïği

Baskın renkleri beyaz, siyah ve altın sarısı olan mozaikte dans ederken görülen üç güzel genç kadın yanı tanrıça (huri, gratiae) üç kızkardeş olan Aglaia, Thalia ve Euphrosyne.

Yörenin kuşları ve çiçekleriyle süslenmiş hamamda keklikler ve kumrular da ürkek bakışlarla cennet kızlarının

dansını izliyorlar. Sevimlilik, güzellik ve çekiciliği temsil eden bu güzeller sanat ve bilimin koruyucu melekleri olan Musalar'ın yakın arkadaşı olarak bilinirdi. Şarkı söyleyip Apollon'un çaldığı lirin nağmelerine kendilerini bırakarak dans eden huriler "Zeus'un Kızları" olarak da anılırlardı ve Olimpos'da tanrıları eğlendirirlerdi. Ama ölümlüler de, yani insanlar da onlara şöyle bir dokunabilirlerdi ve o anda yürekleri mutluluk ve sevinçle dolardı.

Antik Çağ yazarlarından Heseidos, Theogonia (Tanrıların Doğuşu) adlı kitabında bu hurileri şöyle anlatıyor:

"Bunlar, Zeus'dan olma ve Eurynome'den doğma alımlı kızlardır (...) ve Okeonas'un hoş kızı Eurynome Zeus'a al yanaklı nurlu gibi üç kız çocuğu dünyaya getirdi. Onlar dans ederken gözlerinden aşk fışkırdı."

Üç Güzeller
Mozaïği,
Silifke

Aydıncık / Kelenderis

“Oraya git, gemini boşalt, her şey satılır.”
Strabon

Silifke - Taşucu ile Bozyazı arasında kalan Aydıncık, eski çağlardan başlayarak yakın zamanlara kadar hep bir liman kenti olarak yaşadı.

Dağ ile deniz arasındaki küçük bir ovaya yerleşmiş ilçenin ilk yerleşiminin kimler tarafından ve ne zaman kurulduğuna dair kesin bilgi elde edilemedi.

Adı Aydıncık yapılmadan önce Gilindire’ydi. Gilindire adının antik Kelenderis’den geldiği anlaşıyor.

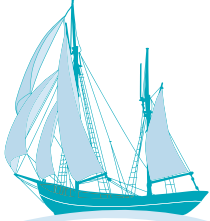
İlçenin 38 km.’lik kıyı şeridi var. Ancak dağların dik indiği yerlerde karadan kıyıya ulaşmak mümkün olmaz.

En güzel plajı Tülüce Tepesi eteğindeki İncekum. Merkez Mahallesi’nin Nazilli Mevkisi’nde bir plaj yaparak tekrar kayalıklara dönüşür.

İskelenin güneyinde 25 m. civarında yükseklikte 200 m. uzunluğunda bir yarımada var. Bu yarımada ucu uzatılarak balıkçı barınağı oluşturulmuş.

Balıkçı teknelerinin ve yöreye uğrayan yatların demirlemesi için uygun. Barınakta bir de deniz feneri bulunuyor.

Barınağın biraz ilerisinde Aydıncık’ın sulama ve içme suyunu sağlayan Soğuksu Deresi ve derenin denize döküldüğü yerde güzel bir koy var.

Liman Kenti Kelenderis

Antik Kelenderis kenti çok uzun süre bağımsızlığını koruyabilmiş. İ.Ö. 5. ve 4. yy'da Pers egemenliğine rağmen parlak dönemlerinden birini yaşayabilmiş.

Roma Dönemi'nde korsanlığın egemenliğine son verilip Akdeniz ticaret yolunun güvenliğinin sağlanmasıyla ikinci parlak dönemini yaşadı.

Kelenderis ticaret limanı olma özelliğini Ortaçağ'da da sürdürdü. Önce Bizans, sonra Selçuklu ve daha sonra da Osmanlı Dönemlerinden 20. yy. başlarına kadar Anadolu anakarası ile Kıbrıs ve oradan Afrika arasındaki deniz ulaşımının önemli limanı oldu. 19. yy. ortalarından başlayarak da Mersin Limanı'nın ön plana çıkması ile işlevini yitirmeye başladı.

Kelenderis'de bulunan sikkeler ve seramikler Akdeniz arkeolojisi için çok önemli sayılıyor. Siyah firnisli kaplar ile Attika lekythos'ları en önemli eserler arasında. Fenike'den Taşoz'a kadar uzanan bölgede yer alan bir çok kente ait amphoralarının bulunması da Kelenderis Limanı'ndan bütün bu yöreler ile ticaret yapıldığını gösteriyor. Yüzyıllar boyunca kesintisiz olarak yerleşimin sürdüğü Kelenderis'den günümüze ulaşan eser oldukça az.

Liman Hamamı: Liman girişindeki hamam kentin kısmen ayakta kalabilen antik yapılarından. Üç ana mekân günümüze ulaşmış. Büyük bir yapı kompleksi olduğu anlaşıyor. İ.S. 5. yy'da yapılmış liman mozağı hamam hakkında bilgi veriyor. Mersin - Antalya yolu genişletilirken hamamın bir kısmı yıkılmış.

Tiyatro: Toprakla kaplı durumdaki tiyatrodan yüzey araştırmaları ve sondaj çalışmaları yapıldı. Sonraki kazılarda Roma Dönemi'ne ait izler ortaya çıktı.

*Dört Ayak
Anıt Mezarı,
Aydıncık*

Kelenderis Mozaïği - Dünyanın İlk Kent Planı

Kelenderis'de ortaya çıkan buluntuların belki de en heyecan verici olanı "Kelenderis Mozaïği" diye adlandırılan bir mozaik.

Şimdiye kadar bulunmuş ilk kent planı sayılabilir. Mozaikte bir tersane yapısı görülüyor. Kazılarda bu tersaneye ait olabileceği düşünülen bazı buluntular da açığa çıkarıldı.

Mozaïğin çok iyi durumda olması da ayrıca sevindirici bir şey. Ancak henüz tamamı günışığına çıkarılamadı. 5. yy. sonlarına tarihlenen mozaïğin tamamının ortaya çıkarılması için çalışmalar sürdürülüyor.

Aynalıgöl Mağarası

Aynalıgöl Mağarası, Aydıncık ilçesinin güneydoğusunda Sancak Burnu'un hemen yanındaki dik bir yalıyarın üst bölümünde, Sancak Burnu ile Kurtunı Deresi arasında yer alır. Aydıncık-Silifke karayolu-nun 10. km' sinden sağa ayrılan 3 km' lik yol ile ulaşılır. Mağara, içinde göl nedeniyle Aynalıgöl adını almıştır. Ancak arkeoloji kazıları devam eden Antik Gilindire (Kelenderis) kentinden dolayı Gilindire Mağarası da diyenler vardır.

Mağara gelişiminin yeryüzünün en yaşlı kayalarından olan ve günümüzden 600 milyon yıl önce oluşan Kambriyen kireç taşları içinde tamamlamış ve birbirini kesen iki fayın üzerinde meydana gelmiştir. Mağaranın ağız büyük salon kuzeybatı - güneydoğu, göl ise kuzeydoğu - güneydoğu yönlü faya bağlı olarak oluşmuştur. Uzunluğu 555 m olan mağaranın tabanında 140 m uzunluğunda ve 46 m derinliğinde bir göl vardır. Denizle aynı düzeyde bulunan gölün ilk 10 metresinin tatlı, sonrasının ise tuzlu su olması apayrı bir doğa mucizesi. Mağara çok nemli olduğundan yanınızda yedek giysi götürmenizde fayda var.

Mut

Mut İlçesi, Yontma Taş ve Cilalı Taş Devri izlerini taşımakla birlikte; İlçenin kuruluşunun Hititlere dayandığı ve o zamanki adının Yenika veya Yenikande olduğu ve ismin “Yenişehir” anlamına geldiği söylenir. İlçenin Romalılar dönemindeki ismi CLAUDO POLİS olduğu, Mut Kalesinin batı kısmındaki kitabeden anlaşılmaktadır.

M.Ö 334 yılında Büyük İskender tarafından Makedonya topraklarına katılan ve Büyük İskender’in komutanlarından MUT’S veya MUT’YOS isimli bir komutanın yaşadığı ve İlçenin bugünkü isminin komutanın adından geldiği sanılmaktadır.

Yerkörü Şelalesi

İlçe merkezine 35 km uzaklıktaki bu doğa harikası, Göksu nehrini besleyen Ermenek çayının uzun yıllar boyu süren topraktaki aşındırma etkisi sonucu derin bir vadi meydana getirmiştir. Doğal su tünelinin uzunluğu 250 metredir. Yerköprü’de göreceğiniz doğal tünel ve şelale size unutulmaz bir gün geçirecektir.

Yerköprü Şelalesi

Alahan Manastırı (Apandos)

Alahan’ı batı dünyasına 1826 da burayı gören Fransız Leon de Laborde tanıtmış.

Mut - Karaman yolunun 20. km. sinde sağa girilip 2 km. lik yolla tepeye çıkılıyor. Burada araç bırakılıyor ve manastır gezisi yayan olarak devam ediyor. Manastırın bulunduğu tepeden aşağıları seyretmekte bir özel ödül sayılır. Manzara etkileyici! Göksu Vadisi’ni 1000 - 1200 metrelerden seyrediyoruz. Doğu kilisesi ayakta ve oldukça iyi durumda. Hani tavanı kapatılsa ibadete açılabilir durumda denilebilir. Kuzey duvarı yerine mavi renkli bir doğal kaya var. Kilisenin içine gezmekle yetinmemeli, dolanıp küçük tırmanışlarla tepeden de görülebiliyor. Görkemli yapı daha iyi kavranmış oluyor. Güney duvarları da dışarıdan yeni gibi duruyor. Kutsal alanda Batı Kilisesi (Evangelist Bazilika), Manastır ve Doğu Kilisesi ile kayalara oyulmuş keşiş odaları ile kuzey yönünde kiliseyi de yaptıran, Tarasis’in lahti bulunan mezarlar görülebiliyor.

Gülnar

İlçenin tarihi Hititlere kadar uzanmaktadır. Sırası ile Asurlular, İranlılar, Mısırlılar, Romalılar hüküm sürmüştür. İlçenin bugünkü halkı 1230 yılında Orta Asya Bolkaş Gölü kıyısındaki Gülnar'dan göç ederek bu çevreye yerleşmiş Türkmenlerdir.

1461 yılında Silifke ve Mut ile birlikte Gülnar'da Fatih Sultan Mehmet'in komutanlarından Gedik Ahmet Paşa tarafından Osmanlı yönetimine katılmıştır.

1900'lü yıllarda Adana Valilik, Silifke Mutasarrıflık, Gölindire İlçe, Zeyne Bucak merkeziyken Gülnar, Yörüklerin alım satım yaptıkları bir adı da Anay Pazarı olan köy idi. İlçe adını, Yörük Beylerinden Yahşi Bey'in kızı Gülnar Hanımdan alır. Gülnar 3 Haziran 1916 yılında İlçe olmuştur.

İl merkezine 150 km. mesafede bulunan İlçe Taşeli Platosu üzerindedir. Doğusunda Silifke, Kuzeyinde Mut, Kuzeybatıda Ermenek, Batısında Bozyazı-Anamur, Güneyinde Aydıncık İlçesi ile çevrilidir. Denizden yüksekliği 950 metre olup, yüzölçümü 1769 km².dir. İlçenin sahil kesiminde iklim Akdeniz iklimi,dağlık alanlarda ise yazları serin ve kurak , kışları soğuk ve yağışlı geçmektedir.

Zeyne Çınarı

Kırshu (Meydancık Kalesi)

Gülnar'dan 10 km. uzaklıkta Tırnak Köyü yakınında sarp bir tepenin üzerinde 750 metre uzunluğunda 150 metre genişliğindeki düzlüğünde yer alır. Konumu ve savunmadaki önemi nedeniyle asırlar boyunca bir yerleşim merkezi olarak kullanılmıştır.

İ.Ö.7.y.y. ve 6. y.y.da Luvî Kral ailesinin kurduğu kent, İ.Ö. 5. ve 4. yy'da Perslerin askeri ve idari kenti, İ.Ö. 3.ve 2. yy.da da Mısır Kralarının garnizonu olarak kullanılmıştır. Anıtsal giriş kapısı, tepenin doğu eteğinde bulunan mezar, Pers kabartmaları ile kazı sırasında çıkan ve şimdi Silifke Müzesi'nde sergilenmekte olan Hellenistik Çağ'a ait sikkelerin çıkarıldığı konak önemli kalıntılardır.

Kırshu (Meydancık Kalesi)

Bozyazı

Turizmde kendisine yer arayan Bozyazı asıl bir tarım yerleşimi. Son yıllarda tarihi zenginliği ve doğal güzellikleri ile turist çekiyor.

Bozyazı kısmen antik kentin üzerine yerleşmiş. Strabon Nagidos'dan söz ediyor Anemourion ile birlikte.

Antik Dönemde Nagidos olarak anılan kentin İ.Ö. 5. yy'da Sisamlı Nagis tarafından kurulduğu düşünülüyor. Antik Çağ yazarlarından Hekataios'a göre kent "Nagis Kubernetes" adında Semitik kökenli bir lider tarafından kurulmuş. Hekataios'un söz ettiği kişinin mitolojik bir kişilik olması da muhtemel. Kent hakkında daha kesin olan bilgi ise İ.Ö. 2000'de Luwi halkının oluşturduğu Tarhundaşşa Krallığına bağlı olduğudur. Asurlular İ.Ö. 8. yy'da Göksu Irmağı'na kadar gelmişlerdi. Ama Nagidos'a gelip gelmedikleri bilinmiyor. En azından şimdilik!

Kent İ.Ö. 7. yy'da Samos Kolonisi olan bir ticaret limanıydı. Önündeki ada da bir liman kenti için büyük avantaj oluşturuyordu. Kazılarda bulunan gümüş sikkeler kentin İ.Ö. 4. yy'da ekonomik açıdan güçlü olduğunu gösteriyor.

Persler'in bölgeye hakim olduğu dönemde; İ.Ö. 6. yy. ile 4. yy. arasında onların kontrolünde bir askeri garnizonda.

Bozyazı'da Bir Barış Kitabesi

Bozyazı'da bulunan ve Mersin Müzesi'nde sergilenen 56 satırlık kitabenin iki kent arasındaki sorunların çözümü için yapılan bir antlaşma tutanağı olduğu görülüyor. Kitabede şöyle yazıyor:

"Mısır Kralı 3. Ptolemaios, Apotonios'un oğlu Aspendoslu komutana 600 yıl önce kurulan koloninin Nagidos'dan ayırdığı bölgeye emekli askerlerin yöneteceği Arsione kentini kurmasını emretti. İki kent arasındaki sınır kavgalarını önlemesi için Kilikialı Trasseas, Nagidos'a vali tayin edildi. Yeni vali için 3. Ptolemaios'a bir barış komitesi gönderildi. Varılan anlaşma gereği, kent sınırları içinde meydana gelebilecek olayların davasına o kentin hakimleri bakacak. Nagidos ve Arsione kentleri arasındaki anlaşmazlıklara da Kilikia Bölgesi valisi karar verecek. İki kopya olarak hazırlanan Barış Yazıtı'nın biri Nagidos, öteki Arsione Aphrodite Tapınaklarına dikilecek."

Dönemin kralı 3. Ptolemaios'dur. Anlaşma yazıtı Aetos oğlu Thraseas Dönemi'ne denk geliyor. Anlaşmayı sağlayan O'dur.

Anamur

Mersin'in En Batıdaki İlçesi Anamur.

Türkiye'nin en çok muz üreten yöresi. "Anamur Muzu" hoş kokulu bir muz türü olarak biliniyor. Son yıllarda bir turizm merkezi olarak öne çıkmaya başladı. Uzun ve geniş kumsalı, temiz denizi, tarihi zenginliği, mağaraları ve çok özel bir mimariye sahip Anamur evleri ile çok yönlü bir turizm merkezi.

Anemurium (Anemurion) Antik Kenti

Anamur Burnu'ndaki ören yeri oldukça büyük bir alanı kapsıyor. Yazılı kaynaklarda İ.Ö. 4. yy'da bir liman kenti olarak adı geçiyor. Ama çok daha eski tarihlerde de yerleşim olduğu biliniyor. İ.Ö. 8. yy'da Asurluların egemenliğinde olduğuna dair bilgiler var. Daha sonra Anadolu'nun büyük bölümüne hakim olan Perslerin egemenliğine girmiş. İ.Ö. 322'de Seleukoslar yöreye hakim olmuş. Roma İmparatorluğu Dönemin'de İmparator Caligula, Kommagene Kralı 4. Antiochos'a (İ.Ö. 38-72) verdi. Antiochos, kent adına para bastırdı. Kommagene egemenliği Roma İmparatoru Valerianus (İ.S. 253-260) Dönemin'e kadar sürdü.

Adının "Rüzgarlı Yer" anlamına gelen "anemos" "Rüzgarlı Burun" kelimesinden türediği düşünülüyor.

*Anemurium
Antik Kenti*

Deniz ticaretiyle zenginleşmiş Akdeniz'deki bütün liman kentleri gibi korsan saldırılarına uğruyordu. Ayrıca Toroslar'da yaşayan kavimler de kenti karadan tehdit ediyorlardı. İ.S. 382 yılında Roma lejyonları bu kabilelerin baskınlarına karşı koyabilmek için yeni kent surları yapmak zorunda kalmışlardı.

Kentteki kiliseler İ.S. 5. yy'a ait. Kentin bu yüzyılda yeni bir parlak dönem yaşadığı anlaşılıyor.

Kent İ.S. 650 yılında Arapların Kıbrıs'ı yağmalamaları ile deniz ticaretindeki avantajını kaybetmeye başladı ve gerileme dönemine girdi.

Anemurium
Hamamı

Büyük Bir Kentin İzleri

Ören yeri girişindeki gişenin yanında araç park ediliyor. Gezinin bundan sonrası yürünerek tamamlanıyor. Antik kentin sahili yörenin en iyi plajlarından. Günümüzde de rağbet ediliyor. Ören yerindeki kalıntılar kumsalın hemen yanından başlayıp yamaçlara doğru yayılıyor.

Anemurium

Ören yerinde ayakta kalan yapıların çoğu İ.S. 1. yy'dan sonraki döneme tarihleniyor.

Kent, yukarı ve aşağı Anamur olarak ikiye ayrılabilir. Deniz tarafındaki aşağı kentte gözcü surlar, tamamlanmamış tiyatro (İ.S. 4. yy.), odeon (konser salonu, 2. yy.), palestra, su kemerleri ve kiliseler ile hamamlar görülebiliyor. Nekropol Kilisesi'nin tabanında ve diğer yapılarda bulunan mozaikler müzede sergileniyor.

Kalın Ören
Kilise,
Anamur

Kentin dağa doğru yamacını kaplayan yukarı kentte, sayıları 350'e varan beşik tonozlu, iki katlı ve benzer örnekleri Anadolu'da bulunmayan mezarlar yöreye özgüdür.

Anamur Burnu'nun kuzeydoğu yakasında eğimli alan üzerindeki kent kalıntıları Roma - Bizans dönemlerine ait. Roma Dönemin'e ait küçük kent merkezi, güneydeki burnun ucundan eğimli bir duvarla son buluyor.

Hellenistik yerleşimin merkezinin, burunun kayalıklarında olduğu düşünülüyor. Ancak çok fazla eser günümüze ulaşamadı. Yukarı kaya sırtında kare biçimli bir kule ortaya çıkarıldı. Erken Roma kent alanının bazı bölümleri de üzerine kurulan Orta Çağ binaları nedeniyle bozulmuş

Şimdiye kadar ne kent içinde ne de kentin akropolünün bulunduğu düşünülen burunda tapınakların yerleri belirlenemedi.

Kentin su ihtiyacı Roma Dönemin’de bir kanal ile sağlanıyordu. Kanal suyu kuzeydeki Nasrettin Köyü yakınındaki ovoidan kentin doğusundaki burun sırtına taşıyordu. İkinci bir kanal İ.S. 3 .yy’da sırt boyunca derinlemesine ilerlerken yalnızca kentin aşağı bölümlerine ulaşıyordu.

Mezarlık alanı bir yol ile yerleşim alanından ayrılmış. İmparatorluk dönemine ait en eski mezar evlerin moloz taşından yapılma basit, bağımsız görünümlü, beşik tonozlu, basamaklı şekillere sahip yapıları olduğu görülüyor.

4. yy. sonuna doğru kentin tekrar başlayan parlak devri, 5. yy’ın başlarından itibaren yerleşim bölgesine kurulan kiliselerden anlaşıyor. Dört kiliseden üçü yeni yerleşim bölgesinde. Kutsal yapıların bazilikası, narteksi ve yan odaları var. Tabanları mozaik kaplı ve yazıtlarla dolu.

*Kızıl
Kilise,
Anamur*

4. yy. sonu ve 5. yy. ortalarında kentte iki ayrı hamam daha yapılmış. Arkeolojik bir dizi saptamalara göre 6. yy’da ortaya çıkan kuraklık, 7. yy’da da sürmüş ve 8. yy’da yerleşimin son bulmasına neden olmuş.

*Kalınören
Büyük
Hamamı,
Anamur*

Anamur Sahili Güz Alabildiğine Kumsal...

Anemurium antik kentinin plajından yukarıda söz etmiştik. Anamur'da kumsal çok. Kentin merkezinin sahilinde de uzun kumsallı bir plaj yer alıyor.

Omuzunda muz taşıyan kadın heykelinin bulunduğu kavşaktan sağa doğru sapıldığında sahile çıkılıyor. Uzun mendirek sahili ikiye ayırıyor. Kilometrelerce uzanan geniş kumsalın kum kalitesi de yüksek. Kumsalın hemen arkasında da oteller ve lokantalar ile cafe-bar'lar sıralanıyor.

Deniz çok temiz, etkileyici mavisi ile çekici.

Sahil çevresindeki oteller kumsalda şemsiye, şezlong ve yiyecek-içecek servisleri ile hizmete devam ediyorlar. Su sporları yapmak için de kumsalda istasyonlar bulunuyor.

Sahilin hemen ardındaki yol akşam üzerleri araç trafiğine tamamen kapatılıyor ve yürüyüş yoluna dönüştürülüyor.

Mendirekte günübirlik gezi düzenleyen tekneler bağlı, genellikle akşamüzeri tura bağlıyorlar. Anemurium sahili, Mamure Kalesi gezi güzergahında yer alıyor. Çay, kahve ikramının da yapıldığı tekne gezileri için yeterli sayıda bir gurup oluşturunsaız sizin istediğiniz rotaya uygun geziler de yapıyorlar.

Uzun kumsala giriş ücretsiz. Otellerin bulunduğu taraf biraz kalabalık olabiliyor ama kumsal o kadar uzun ki sessiz sakin bir yer arayanların çok yol gitmesi de gerekmiyor.

Mamure (Mamuriye) Kalesi

Anamur'un sembolü sayılan Mamure Kalesi, Antalya - Mersin karayolunun üzerinde, ilçe merkezine 6 km. uzaklıkta, Bozdoğan köyü sınırlarındadır.

İ.S. 3. yy'ın ilk yarısında Romalılarca yapılan kale, uzun tarihi boyunca birçok kez onarım görmüş. Bizans ve Haçlılar zamanında da genişletilerek kullanılmış. Araziye uyum sağlamak için böbreği andıran bir planla yapılan kale başlıca iki bölümden oluşuyor. İç içe geçen iki sur kaleyi sarıyor. Dördü oldukça büyük 39 burç var. Doğu tarafında deniz yönündeki büyük burcun ortasında 22 m. yüksekliğinde bir kule görülüyor. Karamanoğlu Mahmut Bey (1300 - 1308) kaleyi ele geçirmiş, onartmış ve bir cami yaptırmış. Kalenin adını Mamuriye koymuş. Camiye basık kemerli bir taş kapıdan giriliyor. Yapı merkezi kubbeli. Duvarları taş ve tuğla ile örülmüş.

Yolun karşı tarafında bir de "Türk Hamamı" bulunuyor. Hamamın giriş bölümü yıkılmış olsa da soğukluk, ılıkık ve sıcaklık bölümleri sağlam. Küçük bir yapı olan hamam ahşap hatıllarla desteklenmiş ve moloz taşla inşa edilmiş. İç bölümlerde kubbeye geçiş üçgen pandiflerle sağlanmış. Duvarlarında bulunduğu bilinen süslemeler onarımlar sırasında kaybolmuş.

Anamur Evleri

Göçerlikten Yerleşik Yaşama...

Anamur'un merkezi ile birlikte Ortaköy ile Bozyazı ilçelerinde de görülen ve genel olarak Anamur Evleri diye adlandırılan sivil mimari örneklerini daha geniş ele alırsak aslında başlıca üç tip yapı bulunduğunu söyleyebiliriz.

Yayla Yerleşimi

Arkeolojik araştırmalar, ova ve sahil kısımları dışında yaylalarda ikinci konutların eski çağlardan beri var olduğunu ortaya koyuyor. Abanoz, Güğül Tepesi, Domuz Beleni ve Çandır yaylalarında Roma Dönemi kalıcı yerleşiminden izler görülüyor.

Türklerin bölgeye geldiği dönemde büyük ölçüde hayvancılık yaptığı ve göçebe bir yaşam sürdüğü biliniyor. Yazı yüksek yaylalarda geçiriyor, kışa doğru daha alçak yerlere iniyorlardı. Zamanla çadırdan, "sayvant" adı verilen dik çatılı tipik evciklere, sonra da günümüz betonarme yapılarına geçildi.

Kış; Gerce, Karalar, Güneybahşiş gibi köylerde geçiren Yörükler, Mart ayı ortalarında Anamur yaylaları veya Ermenek sınırlarındaki Barcın Yaylası'na göçerlerdi.

Küçük ve basit yapılar olan evciklerin yüz ölçümü ailenin nüfusuna göre 15-20 m2 arasında değişiyordu. Yaz sıcaklarının bastırıldığı 4-6 aylık dönemde bu evciklerde geçiyordu. Evcik gelecek yıllarda yine kullanılır. Evcığın sahil kesiminde, tarla ve bahçelerde de kullanımı sürüyor.

Düzlüklerde kurulan evciklerin çatı örtüsü kamışla yapıldığı için bunlara "saz evcik", yayladakilere ise "pür evcik" deniliyor.

Yaylaya göçen daha varlıklı kişiler ise "sayvant" adı verilen evlerde otururdu. Siyah kireçtaşı, çamur harç ve ahşap hatullarla ("hatul" yığma bina sistemlerinde döşemenin kenarları boyunca uzanan ve yükün daha geniş bir alana yayılmasını sağlayan eleman.) yapılan sayvantlarda çatı, tahta ve ardıc kabuğuyla örtülürdü. Günümüzde eskiyen bu çatı kaplamalarının yerine çinko kullanılıyor. Yaylalara motorlu araçların gidip gelebildiği karayollarının yapılmasıyla beton ve biriket kullanımı da ağırlık kazandı.

Evcik ve sayvant tipi yapılar unutuldu. Günümüze ulaşabilmiş örnekleri az sayıda da olsa yayla yerleşimlerinde görülebiliyor.

Eski Bir Akdenizli...

Binlerce yıllık bir geçmişten süzülüp gelen izler. İnsanoglunun gelecek kuşaklara bıraktığı yaşam kanıtları. Her köşesinden tarih fişkıran topraklar. Ve bu topraklarda binlerce yıldır farklı kültürler oluşturan insanlar.

İnsanoğlunun inanç dünyasını etkileyen en önemli dinlerin hala canlı izleri. Aynı coğrafyada bir arada yaşamayı başarmış engin bir hoşgörü ortamı.

Yayladaki göçer yörüklerden kent yaşamına sarılmış Levantenlere kadar onlarca değişik yaşam biçimi. Tantunisinden, cezeryesine, balığın binbir çeşidine kadar yaşamın binlerce yıllık deneylerinden doğmuş onlarca özgün lezzet.

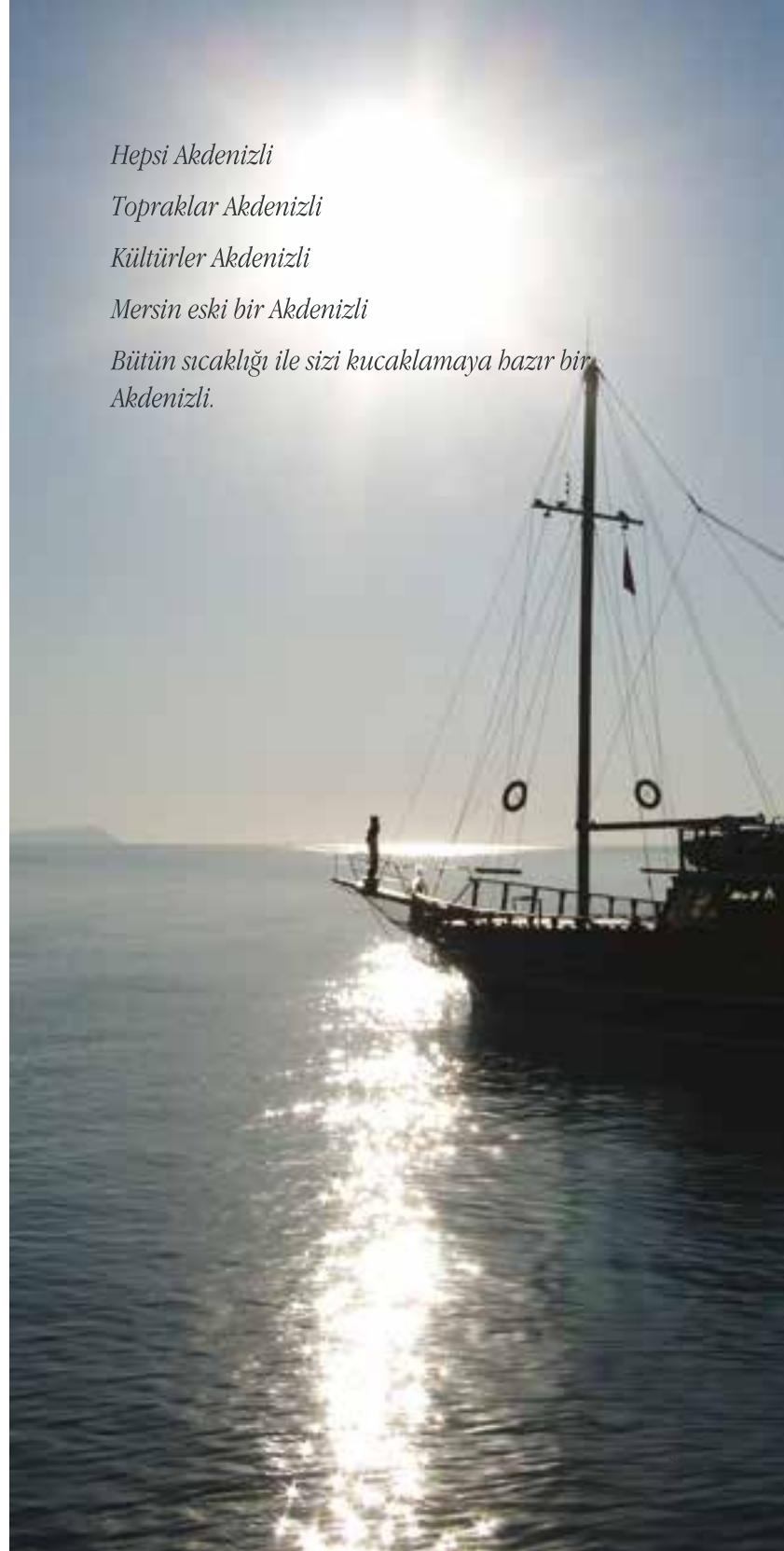
Hepsi Akdenizli

Topraklar Akdenizli

Kültürler Akdenizli

Mersin eski bir Akdenizli

Bütün sıcaklığı ile sizi kucaklamaya hazır bir Akdenizli.

Müzeler

Mersin Müzesi

Mersin'in zengin arkeolojik dokusunu yansıtan müze, ziyaretçilerini tarih öncesi ve tarihi dönemlere ait benzersiz eserlerle buluşturmaktadır. Arkeolojik ve etnografik eserlerin teşhir edildiği müze koleksiyonunda taş eserler, Roma Dönemi'ne ait mermer insan başları, heykel ve steller ile amphoralar, pişmiş kilden mezarlar; Anadolu'nun en eski yerleşim merkezlerinden Yumuktepe (M.Ö. 7000) kazılarında çıkarılan Neolitik, Kalkolitik ve Eski Tunç dönemlerine ait eserler, Urartu, Hellenistik, Roma ve Bizans dönemlerine ait çanak, çömlek, cam ve bronz eserler; bronz, gümüş ve altın sikkeler, Hitit İmparatorluk Dönemi'ne ait mühürler, Urartu bilezikleri ve çeşitli dizi boncuklar, Klasik ve Roma Dönemi'ne ait çeşitli form ve büyüklükteki cam eserler, altın diadem ve küpeler ve yakın

zamanda bulunan bir kuros heykeli dikkat çeken eserler arasındadır.

Etnografik eserlerin bulunduğu salonda ise gümüş süs eşyaları, tesbihler, işlemeli kadın elbiseleri, peşkirler, ağaç ve bakır eşyalar, kilimler, nazarlıklar ile tabanca, kama ve barutluklar ilgi çekicidir.

Mersin Atatürk Evi ve Müzesi

1897 yılında yaptırılan tarihi yapı, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk'ün 20 Ocak 1925 tarihinde eşi Latife Hanım 'la birlikte Mersin'e geldiğinde kalmış olduğu binadır. Günümüzde Atatürk Evi ve Müzesi olarak düzenlenmiş olan yapının 1. katında, Atatürk'ün değişik tarihlerde Mersin'i ziyaretleri ve Kurtuluş Savaşı ile ilgili fotoğraf ve belgeler yer almakta olup, 2.katında ise çalışma, dinlenme, yatak ve misafir odaları ile şahsi eşyaları bulunmaktadır.

Anamur Müzesi

Arkeolojik ve etnografik eserlerin sergilendiği müze, kütüphane, fotoğrafane, laboratuvar, konservasyon ve sanat galerisi gibi üniteleri ile kompleks bir yapıdır. Arkeolojik bölümde sergilenen eserler arasında Bozyazı kazısında bulunan kabartma motifli altın diadem; Anamur Nekropolü'nde bulunan 36 parça ajurlu Bizans yapısı altın objeler, bronz Athena, kantar ağırlığı, müzenin önemli eserleri arasında yer almaktadır. Etnografik eserler bölümünde, geleneksel sanatların örnekleri, yörük eşyaları ve kilim türleri, zengin bir koleksiyon oluşturmaktadır. Fiziki şartlardan dolayı ziyarete kapalıdır.

SİLİFKE MÜZESİ

Silifke İlçesi'nde ilk müze çalışmaları 1939-1940 yıllarında bölgenin eski eserlerinin Cumhuriyet İlkokulu'nda bir araya toplanması ile başlamıştır. 1958 yılında aynı okulun bir kısmı depo müze olarak kullanılmıştır.

1973 yılında bugünkü müze binasının inşasına başlanmış, 2 Ağustos 1973 yılında idari binası ve teşhir salonları ile hizmete açılmıştır. Silifke Müzesi 2 katlı ve bahçe içinde yer almaktadır. Arkeolojik ve etnografik eserlerin sergilendiği müze, Neolitik Dönemden başlayarak M.Ö. 1200 yılları, Arkaik, Grek, Hellenistik, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı devirlerine ait eserler sergilenmektedir.

Silifke Atatürk Evi ve Etnografya Müzesi

Atatürk, Silifke'ye olan ilgisini burayı dört kez ziyaret ederek göstermiştir. Ziyaretlerinden birinde burada bir çiftlik satın almış ve merkezi bu çiftlik olmak üzere bir Tarım Kredi Kooperatifi kurulması için talimat vererek kendileri de bu kuruluşun üyesi olmuştur. Atatürk'ün Silifke'ye 27 Ocak 1925 tarihinde ilk gelişinde kaldığı tarihi ev restore edilerek, kullandığı eşyalarla birlikte müzeye dönüştürülmüştür.

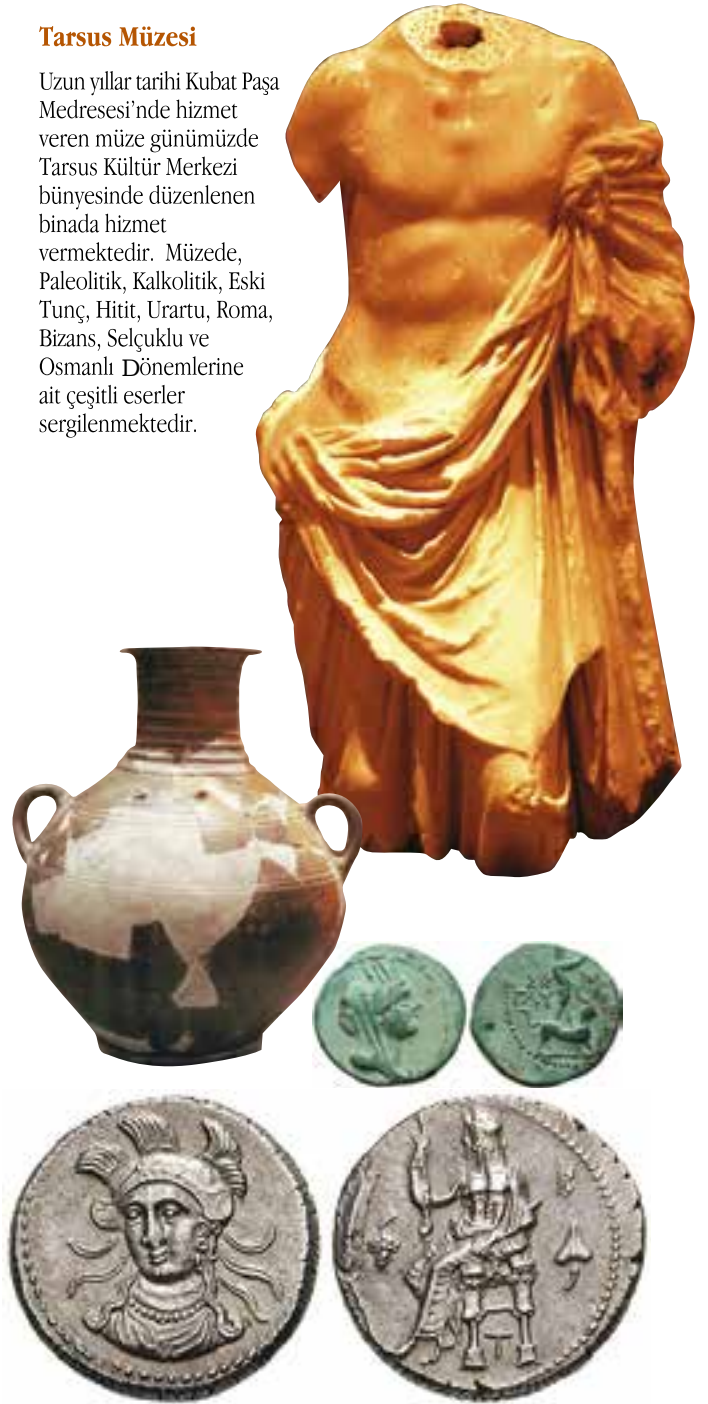
Narlıkuyu Mozaik Müzesi

Roma Dönemi Hamam yapısına ait mozaik taban bir bina içine alınarak Müze oluşturulmuştur. Toplam alanı 820 m2 olan örenyerinde Müze Binası 65.28 m2'lik bir alandır.

Tarsus Müzesi

Uzun yıllar tarihi Kubat Paşa Medresesi'nde hizmet veren müze günümüzde Tarsus Kültür Merkezi bünyesinde düzenlenen binada hizmet vermektedir. Müzede, Paleolitik, Kalkolitik, Eski Tunç, Hitit, Urartu, Roma, Bizans, Selçuklu ve Osmanlı Dönemlerine ait çeşitli eserler sergilenmektedir.

Alışveriş

Mersin'de modern ve geleneksel alışveriş olanakları ziyaretçilerin seçim yapmalarını alternatifli ve keyifli bir hale dönüştürmektedir. Kentin pekçok alışveriş mekanında bulabileceğiniz hediyelik eşya ve anı objelerinin yanı sıra, yörenin özelliklerini yansıtan el sanatlarından iğne oyları, geleneksel motifli kilimler, ağaç işçiliği ürünler göz alıcı niteliktedir.

Turizm Aktiviteleri

Raftingin Verdiği Adrenalin Coşkusu Hissedin

Göksu Irmağı, Lamas Çayı ve Dragon Çayı'nın sizlere sunacağı heyecan dalgalarında amatör ve profesyoneller için uzun parkurlar bulunmakta olup, kanyon ve akıntılarda benzersiz anlar yaşanmaktadır.

Doğal Yaşamın Kaynağında Trekking Yapın

Lamas Kanyonu, Ayva Gedigi-Namrun Parkuru, Fındıkpınarı-Arslanköy, Manavşa Parkuru, Çukurkeşlik Parkuru, Darboğaz-Namrun, Cehennem Deresi Vadisi, Güzeloluk-Ereğli Parkuru, Dümbelek Düzü-Yıldız Dağı, Göksu Deltası, Göksu Nehri Yürüyüşü, Ermenek Çayı, Dragon Çayı, Geçimli-Dişkeş-Köprübaşı-Kravga Parkuru, Çömelek Yürüyüşleri, Doğu Sandal-Şakna Yürüyüşü, Kadıncık Vadisi Parkuru, Atlılar (Sadiye) Köyü Parkuru, Karakızderesi Parkuru, Karagöl-Namrun Parkuru,trekking için favori parkurlardır.

Antik İzlenimli Trekking Parkurları

1-Sağlıklı Köyü-Roma Yolu-Tarsus: Tarsus'un kuzeyindeki Sağlıklı Köyü civarında bir Roma Takı'nın altından geniş ve gösterişli yola girilir. Yol Toros Dağlarını (güney-kuzey) aşıp İvriz'e iner. St. Paulus'un ikinci gezisinde bu yoldan Derbe'ye gittiği düşünülmektedir. Parkur, 3 çadır konaklamalı bir parkurdur.

2-Şeytan Deresi Vadisi: Antik Olba'da Diocaiseria ve Ura şehirleri gezildikten sonra Aquaduck'un altından vadiye girilir. Kaya mezarları ve değişik bitki örtüsü seyredilerek 7 km. yürüyüş olarak düzenlenir. Günlük parkurdur.

3-Olba Korykos : Ura'dan Korykos Roma yolundan günlük düzenlenen yürüyüş parkurudur. Tercihen 2 günlük olarak da düzenlenir.

4-Kilikia Aphrodisias Parkuru: Mersin-Antalya yolundan ayrılan 14 km. lik bir parkurdur. Orman, Dana Adası ve deniz manzaralarıyla bezenmiş parkurda yürüyüş antik kente kadar uzanır.

5-Demircili (İmbrigon)-Sivri Kale Parkuru: Yoğun Antik Dönem kalıntıları arasında gerçekleştirilen yürüyüş, günlük olarak düzenlenir.

6-Hançerkale-Gökburç-Tekkadın Örenyerleri Parkuru: Makilik bir alan içerisinde yoğun olarak Roma ve Bizans medeniyetlerinin görüldüğü güzel bir parkurdur. Yaklaşık 5 km.uzunluğundaki parkurda yürüyüş günlük olarak düzenlenir.

7-Karakabaklı-Işıkkale-Sinekkale Parkuru: Makilik alanda yoğun kalıntılar izlenerek yürüyüş tamamlanır.Yürüyüş günlük olarak düzenlenir.

8-Korykos Nekropol Yolu Ve Adamkayalar Parkuru: Çok miktarda kilise, lahit ve kaya mezarları arasında gerçekleştirilen yürüyüş, günlük olarak düzenlenir.Yaklaşık 5 km.lik bir parkurdur.

9-Prencesin Ayak İzleri Parkuru: Silifke/Uzuncaburç ile Kızkalesi arasında yaklaşık 40 km.uzunluğunda, antik kent ve kalıntılar arasında gerçekleştirilen bir parkurdur. Uzuncaburç'dan başlayan parkur güzergahında Uğuralanı-Cambazlı etabı 16 km., Cambazlı-Hüseyinler etabı 12 km.,Hüseyinler-Kızkalesi etabı 12 km.'dir. Olba Kraliçesi Aba'nın yaşantısı ve hükümdarlığının geçtiği antik alanlı parkurda düzenlenen yürüyüş 3 veya 4 günlük olarak planlanabilir.

Tabiatın Estetiğini Teknolojinin Yansımaları ile Coşkuya Dönüştürün

Mersin'in sahip olduğu doğal güzellikleri, jeep safari turları ile keşfedebilir, keyifli anlarınızı foto safari ile yaşayabilirsiniz.

Jeep Safari Parkurları

1-Avgadı, Güzeloluk-İvriz, Konya Ereğlisi Parkuru:

Kısmen asfalt olan yol Güzeloluk'dan sonra toprak bir yolla İvriz'e ulaşır.

2-Gözne-Ayvagediği-Cehennem Deresi-Sebil-Namrun

Parkuru: Ayvagediğinden sonra çam ormanlarıyla kaplı ve muhteşem manzaralı bir yoldan Cehennem Deresi'ne inilir. Derenin karşısına geçilerek gidilen yol Sebil Kasabasına ulaşır.Namrun'dan (Çamlıyayla) Kadıncık Barajı yoluna sapılır.

3-Lamas-Esenpınar-Kızılgeçit-Uzuncaburç-Silifke

Parkuru: Söz konusu köy ve kasabalardan geçilerek gidilen parkurdur.

4-Erdemli-Kırobası-Çömelek-Mut Parkuru: Erdemli İlçesinden Kırobası (Mara Köyü'ne) ve Çömelek Köyü'nden Mut İlçesine uzanan bir parkurdur.

5-Silifke-Uzuncaburç-Kırobası-Mavga Kalesi-Dağpazarı -Alahan Manastırı Parkuru: Silifke ilçesinden başlayıp, Uzuncaburç-Kırobası Yaylası'ndan geçerek Mavga Kalesi-Dağ Pazarı Kalesi ve Alahan Manastırı'na kadar uzanan ilginç doğa manzaralarıyla dolu bir parkurdur.

6-Aydıncık-Şeyh Ömer-Gezende-Mut Parkuru: Aydıncık İlçesinden başlayıp, Şeyh Ömer ve Gezende'den devam edip Mut ilçesinde sona eren bir parkurdur.

7-Anamur-Kazancı-Ermenek-Mut Parkuru: Anamur ilçesinden başlayıp, Kazancı ve Ermenek'den geçerek Mut ilçesinde sona eren bir parkurdur.

8-Dragon Çayı

Parkuru: Anamur (Çarıklar Köyü Köprüsü) ilçesinden Dragon Çayı boyunca kuzeye, çayın doğduğu yere kadar uzanan bir parkurdur.

Kuşları Kışkırtacak Dansınızı Yamaç Paraşütü ile Yapın

Amatör ve profesyonel yamaç paraşütçülüğü için uygun hava akımı ve doğal dokuya sahip olan Mersin'de, oldukça fazla yamaç paraşütü parkur alternatifi bulunmaktadır. Bunlardan bazıları:

Eshab-ı Keyfî Parkuru, Gelincik Tepesi Parkuru, Sarnıçtepe Parkuru, Aslanköy Parkuru, ve Tisan Tepesi'dir.

Akdeniz'in ısıltısını Denizin Metrelerce Altında Keşfedin

Sualtı dünyasına ilgi duyanlar için Mersin favori yerler arasında bulunmaktadır. Amatör ya da profesyoneller için uygun dalış parkurları, deniz fauna ve florasını görebilmeniz, deniz mağaralarını keşfetmeniz ve fotoğraflarını çekebilmeniz için birbirinden keyifli anlar sunmaktadır. Mersin'de bulunan sualtı dalış parkurları: Akyar (Silifke), Narlıkuyu (Silifke), Susanoğlu (Silifke), Ertur(Silifke), Kızkalesi (Erdemli), Paşa Türbesi (Silifke), Taşucu (Silifke), Boğsak (Silifke), Tisan-Mavikent, Büyükeceli ve Aydıncık'dır.

Mersin Destinasyonunda Kongre Turizmi ile Buluşun

Mersin sahip olduğu tarihi, kültürel ve doğal değerleri ile turizmin gelişen cazibe merkezi konumundadır. Türkiye'nin ve dünyanın belli başlı merkezlerine ulaşım bağlantısının kara, hava ve deniz yolu ile olması, alternatif destinasyonlar ve turizm aktivitelerinin çeşitliliği, Türk Mutfağı'nın yöresel zenginliği, mükemmel iklim koşulları ile kongre turizmi için ideal koşullar sunmaktadır.

Doğanın Sunduğu Huzuru Mesire Yerlerinin Bereketinde Yaşayın

Fauna ve florasının zenginliği ile ziyaretçilerini etkileyen Mersin'de doğa ile başbaşa kalarak keyifli anlar yaşayabileceğiniz, lezzetli alabalıkların tadına bakabileceğiniz, otantik yapıları mesire yerleri bulunmaktadır. Bunlardan bazıları: Doktorun Vadisi, Dedekavak, Karaekşi, Papazın Bahçesi, Erdemli Çamlığı, Kuyuluk Orman Mesiresi ve Kızılgeçit'tir.

Nasıl Gidilir (Ulaşım)?

Karayolu

Karayolu ile Mersin'in her bölgesine ulaşım kolaylıkla sağlanmaktadır.

Havayolu

Havayolu ulaşımı Mersin'e 67 km mesafede olan Adana Şakirpaşa Havalimanından sağlanmaktadır. Buradan Ankara İstanbul ve diğer illere düzenli seferler yapılmaktadır.

Denizyolu

Mersin ve Taşucu'ndan K.K.T.C.ye düzenli seferler yapılmaktadır.

Yatlar için Kumkuyu, Bozyazı, Taşucu, Mersin Marina ve Çamlıbel yat baseni faaldir.

Demiryolu

Adana'ya hergün karşılıklı tren seferi yapılmaktadır. Ulaşım süresi yaklaşık 45 - 60 dakikadır.

Foto: Mustafa Gümüş

Önemli Adres ve Telefonlar

Mersin Valiliği

Tel: 0(324) 341 10 23

www.mersin.gov.tr

e-posta : valilik@mersin.gov.tr

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü

Camişerif Mah. Uray Cad. No : 15/A 33060 Akdeniz/MERSİN

Tel: 0(324) 237 19 00-01 Faks: 233 49 28

www.mersinkulturturizm.gov.tr

e-posta : iktm33@kultur.gov.tr

Mersin Emniyet Müdürlüğü

Tel: 0(324) 328 42 90-155

İl Jandarma Komutanlığı

Tel: 0(324) 232 55 95 -156

Turizm Danışma Büroları

Mersin Turizm Danışma

Tel: 0(324) 238 32 71

Anamur Turizm Danışma

Tel: 0(324) 814 40 58

Silifke Turizm Danışma

Tel: 0(324) 714 11 51 Faks: 714 53 28

Tarsus Turizm Danışma

Tel: 0(324) 614 10 44

Kültür Merkezleri

Mersin Kültür Merkezi

Tel:0(324) 237 19 03 - 237 19 02

Tarsus 75.Yıl Kültür Merkezi

Tel:0(324) 614 10 44 / 613 13 52

Müzeler

Mersin Müzesi

Atatürk Caddesi Kültür Merkezi, Halk Evi Binası

Tel : 0(324) 231 96 18

Faks : 0(324) 231 96 29

Pazartesi dışında her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

Mersin Atatürk Evi ve Müzesi

Atatürk Caddesi

Tel : 0(324) 237 55 71

Faks : 0(324) 231 96 29

Pazartesi dışında her gün mesai saatlerinde ziyarete açıktır.

Mersin Resim ve Heykel Müzesi

Cami Şerif Mah.

Sanat Sokağı

Tel: 0(324) 237 04 74

Pazar dışında her gün 08-18.00 saatlerinde ziyarete açıktır.

Anamur Müzesi

Yalıevler Mahallesi, Atatürk Caddesi,

No:8, Anamur

Tel : 0(324) 814 16 77

Her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

Silifke Müzesi

Taşucu Caddesi No: 111, Silifke

Tel : 0(324) 714 10 19

Pazartesi dışında her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

Silifke Atatürk Evi ve Müzesi

Saray Mahallesi 1. Cadde, Silifke

Tel : 0(324) 714 32 20

Pazartesi dışında her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

Narlıkuyu Mozaik Müzesi

Narlıkuyu Beldesi Balık Lokantaları Yanı / Silifke

Pazartesi dışında her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

Tarsus Müzesi

Kültür Merkezi Binası, Tarsus

Tel : 0(324) 613 06 25 - 613 18 65

Pazartesi dışında her gün 08.00-12.00/13.00-16.45 saatlerinde ziyarete açıktır.

St.Paul Anıt Müzesi

Şehit Kerim Mah.

Abdi İpekçi Cad. No:25, Tarsus

Tel: 0(324) 613 06 25

Her gün 08-17.00 saatlerinde ziyarete açıktır.

Güzel Sanatlar Galerileri

Devlet Güzel Sanatlar Galerisi-0(324) 237 04 74

Altamira-0(324) 233 03 12

Müfide İlkan-Ayşe Uğural Sanat Galerisi

0(324) 238 10 88

Teoman Ünüsan Sanat Galerisi-0(324) 238 10 88

Mavi Sanat-0(324) 238 10 89 - 238 91 58

Pitura Antique-0(324) 238 37 19

Teknik Bilgiler

Elektrik

Türkiye’de kullanılan güç sistemi 220 V AC, 50 Hz’dir. Standart kıtasal iki uçlu prizler (topraklı) kullanılır.

Cep Telefon Kullanımı

Lokal GSM operatörlerinin kontörlü hatları bulunmaktadır. Bu hatların kontörleri marketlerden, gazete bayilerinden temin edilebilir.

Saat Dilimi

Türkiye’de kış saati, Ekim’den Mart’a kadar GMT+2; CET+1 ve EST(US)+7’dir. Nisan’dan Ekim’e kadar yerel yaz saati GMT+3’tür.

Acil Durum Telefonları

Yangın 110
Hızır Acil Servis 112
Polis 155
Jandarama 156

Bunları Yapmadan Seyahatinizi Tamamlamayın

- Kızkalesi’ni görmeden ve hikayesini dinlemeden,
- Mersin müzelerine gitmeden, zengin eser koleksiyonlarını görmeden,
- Silifke’de Azize Aya Tekla Bazilikası’nı, Uzuncaburç’u, Cennet-Cehennem Mağaralarını görmeden,
- Kanlıdivaneyi ve Elieussa-Sebaste’nin Etkileyici Nekropolünü gezmeden,
- Tarsus’da St. Paul Anıt Müzesi’ni, St.Paul Kuyusu’nu, Eshab-I Kehf Mağarası’nı ziyaret etmeden,
- Taşucu’nu gezip, kafelerde dinlenmeden,
- Narlukuyu’da balıkçı restoranlarında hazırlanan lezzetli balıklardan tatmadan,
- Aydıncık’ı ve Bozyazı’yı keşfetmeden,
- Anamur’da Anemurium Harabeleri’ni, Erdemli’de Kanlıdivane Harabelerini gezmeden ve Anamur Muzu’nun tadına bakmadan,
- Filmlere dekor olan tarihi Mamure Kalesi’nin ihtişamını hissetmeden,
- Efsanevi mekanları gezmeden ve efsaneleri dinlemeden,
- Göksu’da rafting, Bolkar’da trekking, koylarda diving yapmadan,
- Mersin plajlarında denize girmeden,
- Özel kebab çeşidi Tantuni yemeden, Mersin’in meşhur tatlıları Cezerye ve Kerebiç’in tadına bakmadan ,
- Otantik ve modern alışveriş mekanlarından yöreye özel hediyelikler almadan,
- Jeep safari, yamaç paraşütü, trekking ve sualtı dalgı heyecanını yaşamadan,

Mersin’den ayrılmamanızı tavsiye ederiz...

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
Tanıtma Genel Müdürlüğü ©

www.kulturturizm.gov.tr
www.goturkey.com

Mersin - Akdenizli Metin Editör Kurulu:

Osman Arık, Mustafa Kale, Yrd. Doç. Dr. Kemal Birdir, İbrahim Kırmızıer,
Ali Doğan Velibaba,
Yrd.Doç. Nurdan Akiner, Fevzi Boyraz,
Okutman: Nazan Ulu

Mersin Kitapçığı 2. Baskı Yayın Kurulu:

Bahaettin Kabahasanoğlu, Abdülmecit Haksever, Zülal Kangin,
Filiz Kerem, Ahmet Güllü, H.Ulvi Uslu, Hacer Kılıgı Keskin

Mersin Kitapçığı 3. Baskı Yayın Kurulu:

Bahaettin Kabahasanoğlu, Meral Aktürk, Zülal Kangin,
Suat Özgür, Ahmet Güllü, Filiz Kerem

Turizm Sayfaları Metin ve Koordinasyon:

Serap Şahin (Arkeolog)

Grafik Tasarım:

Hasan Ersoz
Minimal Reklam - 0312 446 86 56
www.hasanersoz.com

3. Baskı Grafik Tasarım :

Mavi tasarım
0324 238 30 38

Fotoğraflar:

Faruk AKBAS, Ertuğrul Alp ARMAN, H. Necdet AYDOĞAN, Ali Murat CORUK,
İsa ÇELİK, Hasan ERSÖZ, Sıtkı FIRAT, Sabit KALFAGİL,
Necmettin KÜLAHÇI, İzzet KERİBAR,
Fikret ÖZKAPLAN, Fatih ÖRBAY, Osman Aziz YEŞİL,
Murat ÖCAL, Muşa UĞUR, Hasan Basri ÖZSU,
İbrahim PEYNİRCİ, Orhan TURGUT, Yusuf TUVİ,
Erdal YAZICI, Turizm ve Kültür Bakanlığı Arşivi
Turab, Mersin İl Kültür Turizm Müdürlüğü
Eren ÖZKAPICI, Ahmet GÜLLÜ, Gülcan ACAR,
Celal GEZİCİ, Türk Hava Kurumu
Çamlıyayla Belediyesi, Mustafa Gümüş, Aytaç Kurtuba

Kapak Fotoğrafı

Eren ÖZKAPICI

Baskı:

Korza Yayıncılık Basım San. Ltd. Şti.

2.Baskı :

Mavi Ofset

3.Baskı :

Mavi Ofset

Tel : 0324 238 30 38

www.mersinmavioffset.com

MERSİN 2015- Ücretsizdir